

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΡΟΚΛΗΣΗΣ

Στις 18/6 δικάζονται οι συντροφοί Ματθαίος
Καρπούζος, Στις 20/6 δικάζεται ο συντροφός Σπύρος
Σείσιδης. Οι ηγέτες και οι δικαστές έχουν ήδη
καταδικαστεί στην συνείδηση κάθε ελεύθερου
σκεπτόμενου ανθρώπου.

**Ο Αναρχικός
κλείνει σήμερα
(με την βοήθεια των
αναγνωστών του)
15 χρόνια
αγώνα
έναντια
στην τρομοκρατία...**

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2									■	
3					■			■		
4			■							
5									■	
6			■							■
7					■			■		
8			■			■				
9								■		
10										

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ : 1. Αυτός ο χρόνος απασχολεί όλους τους εργαζόμενους. 2. Είδος εγγράφων. 3. Ισπανός και τρελλός - Όπιο των αρχαίων Αιγυπτίων - Τύπος... εταιρικός. 4. Τα δυο πρώτα απ' τα 24 - Η λεζάντα, στην γλώσσα των κόμικς. 5. Πρωτεύουσά της, η Κουάλα Λουμπούρ. 6. Το 79, με γράμματα - Αρχαία βιολογική χωματερή (αιτιατική). 7. Ανάποδο αγγλικό όνομα - Γράψτε ΑΣΥ. 8. Μεταπολεμικός νγέτης της Νότιας Κορέας - Στα ΗΠΑτζήδικα θα πει "της μόδας" - Μορφή του νερού (ανάποδα, αιτιατική). 9. Είναι κάποια βάρη - Θεός αρχαίων Μεσανατολιτών (Φοινίκων, Βαβυλωνίων) (Μια από τις πολλές γραφές του). 10. Για τέτοιον, προτιμούν τον ψηλότερο.

ΚΑΘΕΤΑ : 1. Παραδοσιακός τρόπος συντήρησης τροφίμων (γενική). 2. Την υφίσταται η νοσηρότητά μας εκ μέρους της εξουσίας. 3. "... άουτ", άλλος όρος για το "τέζα" - Ανάποδο απαγορευτικό. 4. Είναι τα οράματα των εξουσιαστών. 5. Μετράει επιφάνειες στην δυτική Ευρώπη - Όταν ακολουθεί το "φτάνει", σημαίνει πως ο κόμπος έφτασε στο χτένι - Ανάποδος κάτοικος της αρχαίας Μικράς Ασίας. 6. Αποτέλεσμα της αλόγιστης χρήσης των κλωριοφθορανθράκων, που απειλεί το μέλλον της ζωής στην Γη - Άρθρο. 7. Πατρίδα του Chianti και της Grappa - Διεθνής οργανισμός που προωθεί (ως μη ώφειλε) τις βιοτεχνολογικές καλλιέργειες (αρχικά, ανάποδα). 8. Διστάζει ή αντιτίθεται - Τιμωρήθηκε ως τρομοκράτης, επειδή αμφισβήτησε την εντολή του θεού/αφέντη (με άρθρο). 9. Αρνιόταν παλιά - Θεωρείται αυτόφωτος (καθαρεύουσα). 10. Έτσι χαρακτηρίζουμε συνήθως τον κορσά που προσπαθεί να μας επιβάλει ο πράσινος σοσιαλισμός - Υλικό τζαμιών (καθαρεύουσα, αιτιατική).

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμός συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία και εμπορικούς - κερδοσκοπικούς «νόμους». Στη παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιπώμου για την απόκτηση του πεύκου. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις) είναι ευπρόδεκτη από όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά και αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.

15 χρόνια (από τις 8/6/1986) ο Αναρχικός αγωνίζεται ενάντια στην τρομοκρατία της ντόπιας κρατικής (και μη) και της διεθνούς υπερκαρατικής εξουσίας, με στόχο την δόμηση μιας κοινωνίας απαλλαγμένης από τις ασθένειες που προκαλούν τα μικρόβια της επιβολής και του κέρδους.

Αν, στην διάρκεια όλων αυτών των χρόνων, καταφέραμε να προβληματίσουμε λίγους και, ίσως, να πείσουμε κάποιους λιγότερους για την ορθότητα (ή έστω για την ευστάθεια) των απόψεών μας, τότε πιστεύουμε πως δεν αποτύχαμε. Οι απόψεις πιστεύουμε ότι πρέπει να προκύπτουν απ' τα όσα βιώνουμε καθημερινά, απ' αυτά που συμβαίνουν γύρω μας. Οι απόψεις "μας" προκύπτουν από το πώς εμείς αντιλαμβανόμαστε τα εξωτερικά προς εμάς γεγονότα, και όχι από τις όποιες (πάντα παραμορφωτικές) ιδεοληψίες μας.

Χρέος μας θεωρούμε την βελτίωση των συνθηκών της ζωής μας, ενώ πίστη μας είναι πως η ζωή μας δεν βελτιώνεται όταν δεν βελτιώνεται η ζωή των άλλων.

Από τους τρεις αυτούς άξονες, λοιπόν, έχει προκύψει ο πληροφοριακός χαρακτήρας αυτού του δελτίου.

Οι συντάκτες του δελτίου δεν υπογράφουν παρά τις δικές τους προσωπικές αντιλήψεις, απόψεις, επιδιώξεις. Η υπόλοιπη ύλη δεν έχει ανάγκη υπογραφής, αλλά γνωστοποίησης της πηγής της.

Ευχαριστούμε όλους εκείνους που με οποιονδήποτε τρόπο βοήθησαν στην έκδοση, στην διανομή, στην κάλυψη των οικονομικών και των άλλων αναγκών, στην επιβίωση του Αναρχικού και στην διάδοση των πληροφοριών και των απόψεών του.

Θα συνεχίσουμε.

ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΕΓΚΛΗΜΑ - ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Είναι πλέον κοινή συνείδηση ότι το οργανωμένο έγκλημα έχει λάβει ιδιαίτερα επικίνδυνες διαστάσεις... Η εγκληματικότητα, κατά την τελευταία ιδίως δεκαετία, έχει ποιοτικά μεταβληθεί. Την παραδοσιακή εικόνα του λεγόμενου "δράστη του κοινού ποινικού δικαίου" έχει αντικαταστήσει ο οργανωμένος δράστης, ο "εγκληματίας επιχειρηματίας", το δε έγκλημα από μια ως επί το πλείστον ατομική συμπεριφορά έχει στο μεταξύ μετεξελιχθεί σε επιχειρηματική δραστηριότητα, σε κερδοφόρα επιχείρηση με οργανωμένη υποδομή και με περισσότερα πρόσωπα να δραστηριοποιούνται σ' αυτήν με διακριτά καθήκοντα και ρόλους. Οι εγκληματικές αυτές επιχειρήσεις χρησιμοποιούν μάλιστα ολοένα και περισσότερο σύγχρονες τεχνολογικές μεθόδους για την ανάπτυξη της δραστηριότητάς τους. Συνήθως οι εγκληματικές αυτές οργανώσεις δεν περιορίζονται στα εθνικά σύνορα, αλλά τα υπερβαίνουν και λειτουργούν ως υπερεθνικές (transnational) επιχειρήσεις...

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ στο σχέδιο νόμου : "Τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την προστασία του πολίτη από αξιόποινες πράξεις εγκληματικών οργανώσεων".

Για "του λόγου το αληθές", ο Αναρχικός δίνει σήμερα στην δημοσιότητα κάποιες λεπτομέρειες για την οργάνωση και την ανάπτυξη της μεγαλύτερης οργανωμένης εγκληματικής επιχείρησης ::

Δυνάμεις στην περιοχή επιχειρήσεων του 5^{ου} Στόλου (Αραβικός Κόλπος) :

USS Ardent (MCM 12)
USS Benfold (DDG 65)
USS Boxer (LHD 4)
USS Cardinal (MHC 60)
USS Carr (FFG 52)
USS Chosin (CG 65)
USS Cleveland (LPD 7)
USS Columbia (SSN 762)
USS Constellation (CV 64)
USS Dextrous (MCM 13)
USS Harpers Ferry (LSD 49)
USS Kinkaid (DD965)
USS Mitcher (DDG 57)
USS Paul F. Foster (DD 964)
USS Rainer (AOE 7)
USS Raven (MHC 61)
USS Stethem (DDG 63)
USS Thach (FFG 48)

Δυνάμεις στην περιοχή επιχειρήσεων του 6^{ου} Στόλου (Μεσόγειος) :

USS Arleigh Burke (DDG 51)
USS Deyo (DD 989)
USS Emory S. Land (AS 39)
USS Harry Truman (CVN 75)
USS La Salle (AGF 3)
USS Nashville (LPD 13)
USS Nassau (LHA 4)
USS Porter (DDG 78)
USS Portland (LSD 37)

USS San Jacinto (CG 56)
USS Stump (DD 978)

Δυνάμεις στην περιοχή επιχειρήσεων του 7^{ου} Στόλου (Ειρηνικός Ωκεανός) :

USS Blue Ridge (LCC 19)
USS Chancellorsville (CG 62)
USS Chicago (SSN 721)
USS Cowpens (CG 63)
USS Curtiss (FFG 38)
USS Curtis Wilbur (DDG 54)
USS Cushing (DD 985)
USS Essex (LHD 2)
USS Fort McHenry (LSD 43)
USS Frank Cable (AS 40)
USS Frederick (LST 1184)
USS Gary (FFG 51)
USS Germantown (LSD 42)
USS Guardian (MCM 5)
USS John S. McCain (DG 56)
USS Juneau (LPD 10)
USS Kamehameha (SSN 642)
USS Kitty Hawk (CV 63)
USS Louisville (SSN 763)
USS O'Brien (DD 975)
USS Patriot (MCM 7)
USS Rushmore (LSD 47)
USS Safeguard (ARS 50)
USS Santa Fe (SSN 763)
USS Vandegrift
USS Vincennes (CG 49)
USS Wadsworth (FFG 9)

Διευκρινίζουμε : Τα αρχικά USS σημαίνουν "Πολεμικό Πλοίο των ΗΠΑ" (United States Ship). Μέσα στην παρένθεση αναφέρεται η "κλάση" (δηλαδή το είδος) του πολεμικού πλοίου και ο αύξων αριθμός του. Π.χ. : CV σημαίνει "αεροπλανοφόρο". CVN σημαίνει "αεροπλανοφόρο πυρηνοκίνητο" ("κλάση Nimitz). SSN σημαίνει "πυρηνοκίνητο υποβρύχιο". DD, DG, DDG σημαίνουν "αντιτορπιλικό" (DDG είναι η "κλάση" στην οποία ανήκε το Cole), κλ.π.

Όπως βλέπουμε, οι εγκληματίες επιχειρηματίες των ΗΠΑ διαθέτουν σύγχρονες τεχνολογικές μεθόδους, τελευταίου τύπου όπλα και δεν περιορίζονται στα εθνικά τους σύνορα, αλλά λειτουργούν "transnationally"...

Για όσους αναγνώστες ενδιαφέρονται ιδιαίτερα για τις κλάσεις των πολεμικών πλοίων :

AGF = Πλοίο διοίκησης
AOE = Ταχύ πλοίο υποστήριξης μάχης
ARS = Αεροπλανοφόρο - δεξαμενό-πλοίο (βάση ανεφοδιασμού αεροσκαφών από αέρος)
AS = Πλοίο ανεφοδιασμού υποβρυχίων
CG = Καταδρομικό με κατευθυνόμενους πυραύλους
CV = Αεροπλανοφόρο
CVN = Πυρηνοκίνητο αεροπλανοφόρο
DD = Αντιτορπιλικό
DDG = Αντιτορπιλικό με κατευθυνόμενους πυραύλους
DG = (;)
FFG = Φρεγάτα με κατευθυνόμενους πυραύλους
LCC = Πλοίο διοίκησης αμφιβίων επιχειρήσεων
LHA = Πλοίο αμφιβίων επιχειρήσεων (αποβατικό)
LHD = Ελικοπτεροφόρο αμφιβίων επιχειρήσεων
LPD = Πλωτή δεξαμενή αμφιβίων σκαφών
LSD = Πλοίο μεταφοράς αποβατικών σκαφών
LST = Αποβατικό αρματαγωγό
MHM = Πλοίο ναρκοθέτησης
MCM = Ναρκαλιευτικό
SSN = Πυρηνοκίνητο υποβρυχίο

Από τον κατάλογο της προηγούμενης σελίδας, που αναφέρει την διάταξη των δυνάμεων του Πολεμικού Ναυτικού των ΗΠΑ στις αρχές Μαΐου 2001, λείπουν εκατό περίπου πλοία μικροτέρων εκτοπισμάτων (όχι, όμως, λιγότερο επικίνδυνα).

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΕΝΟΣ ΟΡΓΑΝΟΥ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΩΝ ΗΠΑ.

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ : Μιχαήλ Σταθόπουλος (Δικηγόρος-Καθηγητής Πανεπιστημίου)

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1938.

Μπήκε, δηλαδή στο Πανεπιστήμιο, μεσούσης της καραμανλικής προκουνητικής τρομοκρατίας, (όπως χαρακτηρίζουν την εποχή οι ακραιφνείς ΠΑΣΟΚοι)... Σπούδασε στη Νομική Σχολή Αθηνών και απέκτησε διδακτορικό δίπλωμα στο πανεπιστήμιο του Μονάχου.

Το 1967, ανακηρύχθηκε διδάκτορας στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου και το 1972 υπηγητής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Με δυο λόγια, την εποχή του 114, ο Σταθόπουλος φοιτούσε στην Γερμανία. Η χούντα, όχι μόνο δεν τον εμπόδισε να τελειώσει το μεταπτυχιακό του, αλλά τον έκανε και υπηγητή, και μάλιστα στα πιο σκοτεινά της χρόνια, όταν χιλιάδες άνθρωποι (αρκετοί απ' αυτούς, σημερινοί ΠΑΣΟΚοι) βασανίζονταν απάνθρωπα στα μπουντρούμια και στα ξερονήσια.

Το 1974, διορίστηκε υπηρεσιακός γενικός γραμματέας του υπουργείου Δικαιοσύνης.

Ελέω, βέβαια, Κωνσταντίνου Καραμανλή και Γεωργίου Μαύρου.

Το 1978, έγινε έκτακτος καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών και το 1979 τακτικός καθηγητής.

Είναι τα χρόνια που το ΠΑΣΟΚ δεν σταματάει να καταγγέλλει τον "ασφυκτικό έλεγχο της δεξιάς σε κάθε πτυχή του δημοσίου βίου".

Το 1981, πάντως, φωτισμένος από τον ήλιο του ΠΑΣΟΚ, βλέπει το φώς το αληθινό και ανανήπτει.

Έτσι :

Το διάστημα 1983-1991, διετέλεσε πρόεδρος του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Χάρη στις άριστες σχέσεις του με την Αστυνομία και τον Σοσιαλισμό, αποκτά τον τίτλο του ΠΡΥΤΑΝΗ ΤΩΝ ΜΑΤ, όταν, μετά την στυγερή δολοφονία του Μιχάλη Καλτεζά, καλεί τους φονιάδες "να περιφρουρήσουν το ίδρυμα".

Τον Δεκέμβριο του 1994, ανέλαβε πρόεδρος του ΔΣ του Ιδρύματος Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

Με το αζημίωτο, βέβαια.

Διετέλεσε επίσης πρόεδρος της "Εκκλησίας της Ακρόπολης" και γενικός γραμματέας του σωματείου "Φίλοι του Πανεπιστημίου Αθηνών".

Έχει τιμηθεί με τον τίτλο του επίτιμου διδάκτορα του Πανεπιστημίου Humboldt του Βερολίνου.

Τον Ιούνιο του 1996, ορίστηκε μέλος του Νομικού Συμβουλίου του ΟΤΕ και πρόεδρος του Ωνάσειου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου.

Εδώ πια μιλάμε για ΤΡΕΛΛΕΣ ΜΑΣΣΕΣ !

Έχει δημοσιεύσει συγγράμματα, μονογραφίες, μελέτες και άρθρα κυρίως νομικού περιεχομένου.

Έχει διατελέσει υπηρεσιακός υφυπουργός Τύπου (1985). Είναι παντρεμένος και έχει ένα γιο.

Το 2000 διορίζεται, απ' τον Σημίτη, υπουργός δικαιοσύνης.

Βέβαια, κατά τις λησπρικές επιχειρήσεις της εγκληματικής οργάνωσης, δεκάδες χιλιάδες αθώοι άνθρωποι δολοφονούνται, μολύνονται με ραδιενέργεια και μικρόβια, λιμοκτονούν, μεταναστεύουν, εξωθούνται στην πορνεία...

Για τα εδώ ενεργούμενα των ΗΠΑ, όμως, όλα αυτά δεν είναι παρά... ΠΛΕΥΡΙΚΕΣ ΖΗΜΙΕΣ !

Μπροστά στα αρρωστημένα κορμιά των Ιρακινών, των Σέρβων, των Αφρικανών, των Ασιατών, των ιδίων των Ελλήνων ο Σημίτης κι όλοι οι υπουργοί του, η αντιπολίτευση, οι δικαστές, οι εισαγγελείς, οι μπάτσοι παραμένουν απαθείς. Μόνο μπροστά στα κουφάρια των βασανιστών

όπως του Μάλλιου και του Μπάμπαλη, των υπουργών της χούντας όπως του Μομφεράτου, των εκμεταλλευτών του κοσμάκη εφοπλιστών και βιομηχάνων, των σπιούνων όπως του Richard Welch, των δολοφόνων όπως του Saunders, μόνο εκεί και μόνο τότε χύνουν ποταμούς δακρύων και βγάζουν αφρούς λύσσης ενάντια σ' εκείνους που απάλλαξαν τον κόσμο απ' τα βδελύγματα...

Φυσικά, αφού κι αυτοί είναι μια από τα ίδια.

Το θέμα δεν σταματάει εδώ.

Το τελευταίο δεκαήμερο του Μάρ, το υπουργείο άμυνας των ΗΠΑ έδωσε στην δημοσιότητα το πρόγραμμά του για την "Βιολογική και Χημική Άμυνα". Στις 29/5 το Πεντάγωνο δημοσίευσε και την "Έκθεση για τις Επιπτώσεις στο Περιβάλλον από την Εφαρμογή του Βιολογικού και Χημικού Προγράμματός" του. Στις 5/6 η ελληνική βουλή ψήφισε "κατ' αρχήν" τον νέο τρομοκρατικό νόμο. Το ίδιο διάστημα, οι νεκροί από την απεργία πείνας στα "λευκά" μπουντρούμια της Τουρκίας ξεπερνούν τους 30. Τι σχέση υπάρχει μεταξύ όλων αυτών και πολλών άλλων (π.χ. του ασφαλιστικού) ; Βρέστε το !...

Φαρμακοβιομηχανία και Έρευνα

Καταρχήν, πρόκειται για μια βιομηχανία ασχολούμενη με το πώς θα κάνει τα προϊόντα της κερδοφόρα, ενώ αφήνει την υγεία και τους καλούς τρόπους στην τελευταία μοίρα, έτσι ώστε να πεθαίνουν άνθρωποι στην Ζιμπάμπουε από έλλειψη βιταμινών, ενώ στην Ισπανία πετιούνται στα σκουπίδια πλεονάσματα που έχουν λήξει και ενώ η τοπική αγορά φτάνει στο σημείο να προτρέπει τους γιατρούς να γράφουν συγκεκριμένες μάρκες φαρμάκων και όχι για την αποτελεσματικότητα τους η οποία βέβαια θα έπρεπε να είναι το μοναδικό τους κριτήριο.

Σύμφωνα με τους Γιατρούς Χωρίς Σύνορα, οι ομάδες τους έχουν βρει φάρμακα που έχουν παραχθεί παράνομα, φθηνότερα αλλά αμφιβόλου ποιότητας, όπως κατά την διάρκεια εκστρατείας εμβολιασμού κατά της μηνιγγίτιδας στην Νιγηρία όπου αποδείχτηκε ότι τα εμβόλια δεν περιείχαν παρά σκέτο νερό. Επιπλέον, μπορούμε να παρατηρήσουμε την αντίφαση στο γεγονός ότι συναντάμε τα ίδια φάρμακα πιο ακριβά στην Γουατεμάλα ή στην Μπανγκόκ απ' ότι για παράδειγμα στις Καναρίους Νήσους. Η απαρχή, της σύγχρονης δυτικής ιατρικής ξεκίνησε τον 19ο αιώνα, εποχή κατά την οποία έγιναν μεγάλες ανακαλύψεις στον τομέα της βιολογίας.

Στις αρχές του αιώνα ήταν γνωστή σχεδόν ολόκληρη η δομή του ανθρώπινου σώματος ως τις μικρότερες λεπτομέρειες της. Η ιατρική του 20ου αιώνα χαρακτηρίζεται από τον σταδιακό προσανατολισμό της βιολογίας προς το μοριακό επίπεδο και από την κατανόηση διαφόρων βιολογικών φαινομένων στο επίπεδο αυτό. Το πρώτο σημαντικό βήμα που προέκυψε από τις νέες εφαρμογές και την αλλαγή των αντιλήψεων που είχε ήδη αρχίσει τον 19ο αιώνα - ήταν η εμφάνιση μεγάλων ποσοτήτων φαρμάκων και εμβολίων για την καταπολέμηση των ασθενειών που προκαλούνταν από βακτηρίδια (τυφοειδής πυρετός, τέτανος, διφθερίτιδα και άλλες πολλές) και, λίγο αργότερα, των ιώσεων. Στην τροπική ιατρική, η συνδυασμένη δράση της ανοσοποίησης και των εντομοκτόνων για τον έλεγχο των κουνουπιών που μεταδίδουν τις ασθένειες κατόρθωσε στην ουσία να εκριζώσει τις τρεις πιο συνηθισμένες αρρώστιες των τροπικών περιοχών: την ελονοσία, τον κίτρινο πυρετό και την λέπρα. Υπάρχει όμως ένα εμπόδιο: το υψηλό κόστος των φαρμάκων αυτών για τις φτωχές χώρες ή, πιο συγκεκριμένα, για τις τροπικές χώρες. Από το 1935 έως το 1970, η συμβολή της φαρμακοβιομηχανίας ενάντια στις τροπικές ασθένειες ήταν ουσιαστικά, όταν η αγορά των φαρμάκων υποτασσόταν στα συμφέροντα των αποικιοκρατικών χωρών.

Μέσω της διαδικασίας της από-αποικιοποίησης, εκδηλώνεται από την πλευρά της αγοράς των φαρμάκων μια αξιοσημείωτη μείωση του ενδιαφέροντος για τις ασθένειες που πλήττουν τις φτωχές χώρες, ενώ αυξάνεται η παραγωγή και ανάπτυξη αντιηλιακών κρεμών, προϊόντων κατά της παχυσαρκίας και καλλυντικών, και μειώνεται η παραγωγή φαρμάκων για την θεραπεία των τροπικών νόσων, έτσι ώστε από το 1975 έως το 1997 από τα 1200 παρασκευάσματα που κυκλοφόρησαν στο εμπόριο, σε ολόκληρο τον κόσμο μόνο, 13 προορίζονταν για την καταπολέμηση αυτών των ασθενειών. Η αποικιοκρατία δεν αρκέστηκε στο να θέσει βακτηριολογικά τέλος, σε χιλιάδες ζωές κατά την διάρκεια της κατοχής των αποικιών, αλλά εκγατέλειψε και τους πρώην υπηκόους της όταν δεν τους χρειαζόταν πια, αφήνοντάς τους να πεθάνουν από τις νέες ασθένειες. Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας: «το ένα τρίτο του παγκόσμιου πληθυσμού δεν έχει πρόσβαση σε απαραίτητα φάρμακα. Στις αναπτυγμένες χώρες, μια αντιβίωση μπορεί να αγοραστεί με τα χρήματα που αντιστοιχούν σε 2-3 ώρες δουλειάς. Στις αναπτυσσόμενες χώρες, η θεραπεία μιας απλής πνευμονίας με αντιβίωση μπορεί να κοστίσει το μισθό ενός μήνα.»

Πειραματισμοί σε ανθρώπους ή η πρόοδος του χημικού πολέμου

Τόσο στον πόλεμο του Κόλπου όσο και σ' αυτόν κατά της Σερβίας, οι Ένοπλες Δυνάμεις των ΗΠΑ χρησιμοποίησαν βλήματα απεμπλουτισμένου ουρανίου το οποίο αυξάνει την καταστροφική τους δύναμη. Η σκόνη του οξειδίου του ουρανίου - τοξική και ραδιενεργή - που εκλύεται με την έκρηξη δηλητηριάζει μόνιμα το περιβάλλον προκαλώντας πολυάριθμους θανάτους από λευχαιμία και άλλους τύπους καρκίνου, καθώς και συγγενείς δυσμορφίες.

Οι επιπτώσεις αυτές παρατηρήθηκαν μετά το 1991 σε εκτεταμένες περιοχές του Ιράκ, όπου διασκορπίστηκαν και παραμένουν 750 περίπου τόνοι απεμπλουτισμένου ουρανίου - η ημιπερίοδος ζωής του οποίου είναι 4.000 - 5.000 χρόνια - καθώς και στα σώματα των περίπου 80.000 βορειοαμερικανών στρατιωτών θυμάτων του «συνδρόμου του Κόλπου».

Υπολογίζεται ότι οι περιπτώσεις καρκίνου στους βορειοαμερικανούς βετεράνους και στους

ιρακινούς πολίτες αυξήθηκαν κατά 20.000 - 100.000 περιστατικά. Πρόσφατα αποκαταστάθηκαν και δώθηκαν στην δημοσιότητα ορισμένα έγγραφα, στις ΗΠΑ, που δείχνουν την έλλειψη κάθε ηθικού ενδιαφέροντος στην έρευνα και που αποτελούν ντροπή για την ανθρωπότητα.

Τα λιγοστά γεγονότα που παραθέτουμε δεν αντικατοπτρίζουν παρά την θλιβερή πραγματικότητα.

1931: Ο γιατρός Cornelius Rhodes μολύνει σκόπιμα με καρκινογόνα κύτταρα μια μη συγκεκριμένη ομάδα αιτών στο Πουέρτο Ρίκο με αποτέλεσμα να επέλθουν 13 θάνατοι. Ο γιατρός αργότερα μετατέθηκε στο Τμήμα Βιολογικού Πολέμου του στρατού των ΗΠΑ στον Παναμά, στην Γιούτα και στο Μαίρηλαντ.

Δεκαετία '40: Στα πλαίσια ενός προγράμματος παρασκευής φαρμάκων ενάντια στην ελονοσία, μολύνονται 400 κρατούμενοι οι οποίοι δεν ενημερώνονται για τους αληθινούς στόχους του προγράμματος αυτού. Κατά τις δίκες της Νυρεμβέργης, οι ναζί κατέθεσαν το περιστατικό αυτό προς υπεράσπισή τους όταν θέλησαν να δικαιολογήσουν τα δικά τους πειράματα σε κρατούμενους.

1950: Το ναυτικό των ΗΠΑ εξαπολύει ένα νέφος βακτηριδίων πάνω από το Σαν Φραντσίσκο, διάρκειας άσκησης για την αντιμετώπιση κάποιας εικονικής εκθρικής επίθεσης. Πολλά άτομα αρρωσταίνουν από πνευμονία.

1950-53: Ο Άνθραξ, βιολογικό όπλο χρησιμοποιείται ενάντια στην Β. Κορέα. Χρησιμοποιούνται επίσης κουνούπια μολυσμένα με κίτρινο πυρετό και τρωκτικά-φορείς άλλων σοβαρών ασθενειών.

1955: Το Τμήμα Χημικού και Βιολογικού Πολέμου της CIA διασκορπίζει τον παράγοντα τσοφερίνη στον κόλπο της Τάμπα (Φλόριδα) με αποτέλεσμα 12 θανάτους. Οι λεπτομέρειες του πειράματος παραμένουν απόρρητες.

1966: Ο στρατός απελευθερώνει έναν βάκιλο στο δίκτυο εξαερισμού του μετρό της Νέας Υόρκης. Δεν ανιχνεύθηκαν αποτελέσματα (λεπτομέρειες απόρρητες).

1969: Ο ασκός κρέν διευθυντού Έρευνας και Τεχνολογίας του Υπουργείου Άμυνας υποβάλλει αίτηση σε μια υποεπιτροπή του Κογκρέσου για την χρηματοδότηση της παραγωγής ενός συνθετικού βιολογικού παράγοντα. Η νέα ασθένεια θα είναι ανθεκτική στην ανοσολογική θεραπεία και η ανάπτυξη του παράγοντα αυτού θα μπορούσε να επιτευχθεί σε μια περίοδο 10-20 χρόνων (η πρώτη περίπτωση AIDS εμφανίζεται 10 χρόνια αργότερα).

1980-81: Κατά την κράτησή τους στις φυλακές του Μαϊάμι, εκατοντάδες πρόσφυγες από την Αϊτή παρουσίασαν γυναιομαστία (μεγέθυνση σιπθών) ως συνέπεια πειραμάτων με ορμόνες. Τα θύματα κατήγγειλαν ότι τους έκαναν ενέσεις με την βία.

1981: 300.000 περίπου Κουβανοί προσβάλλονται από δάγγειο πυρετό. Το περιοδικό (Covert Action Informatic Bulletin), που ασχολείται με την δράση των μυστικών υπηρεσιών ερευνώντας την υπόθεση αποδίδει την εμφάνιση του κακού στις ΗΠΑ.

1982-85: Καταγγέλλεται, ότι αεροπλάνα των ΗΠΑ, μολύνουν με νέες ασθένειες τις ελεγχόμενες από τους αντίρτες περιοχές του Ελ Σαλβαδόρ. Το 1985, ο μισός πληθυσμός της Μανάγκουα προσβάλλεται από δάγγειο πυρετό ενώ πραγματοποιούνται αναγνωριστικές πτήσεις βορειοαμερικανικών αεροπλάνων.

1996: Υπό την πίεση του Κογκρέσου και κάποιων δικαστών, το Υπουργείο Άμυνας των ΗΠΑ ομολογεί ότι αναπτύσσει 127 διαφορετικά προγράμματα ερευνών βιολογικού πολέμου στις ΗΠΑ, καθώς και ότι κατά τον Πόλεμο του Κόλπου 20.000 στρατιώτες μολύνθηκαν από ορισμένα προϊόντα αυτών των ερευνών.

AKN = AGENCIA KANARIA DE NOTICIAS

(Πρακτορείο ειδήσεων Καναρίων Νήσων).

Αναδημοσιεύτηκε στην εφημερίδα CNT, τεύχος 267 -Μάης 2000

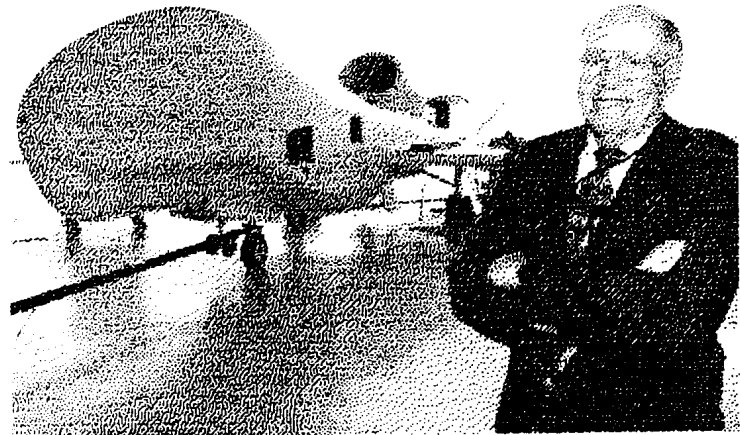
Αλήθεια, κ. Σταθόπουλε, λοιποί συντάκτες του νομοσχεδίου για την "καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος" και υπερψηφιστές του στην ελληνική βουλή, αυτού του είδους την οργανωμένη εγκληματικότητα, αυτήν την τρομοκρατία πώς σκέφτεστε (αν μπορείτε να σκεφτείτε) να την καταπολεμήσετε ;

Μήπως πιστεύετε πως η αγκαλιά των πρακτόρων της CIA σας προσφέρει ικανοποιητική ΑΡΒΧ (ατομική - ραδιολογική - βιολογική - χημική) προστασία ;

Η, μήπως, μετά απ' όλα αυτά, εξακολουθούν να σας τρομάζουν ο Λεσπέρογλου, ο Μπαλάφας, ο Κατσιλάς, ο Καρπούζος, ο Σεϊσίδης... περισσότερο από την ΛΕΥΧΑΙΜΙΑ ;

ΤΡΙΑΝΤΑΧΡΟΝΟΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ ΟΤΙ ΕΠΕΣΕ ΘΥΜΑ
ΕΥΛΟΔΑΡΜΟΥ ΑΠΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ Θεσσαλονίκη, 4
 Ιουνίου 2001 (20:39 UTC+2) Τριαντάχρονος άνδρας
 καταγγέλλει ότι έπεσε θύμα ξυλοδαρμού από
 αστυνομικούς. Πρόκειται για τον Αλέξανδρο Νεοφυτίδη
 ο οποίος συνελήφθη το βράδυ του Σαββάτου στη
 Θεσσαλονίκη, ύστερα από καταδίωξη καθώς δεν
 σταμάτησε σε μπλόκο της αστυνομίας. Νωρίτερα
 αστυνομικοί που βρισκόταν στη Θέρμη άκουσαν
 πυροβολισμούς κοντά στο πεδίο βολής που βρίσκεται
 στην περιοχή. Δύο νέοι που επέβαιναν σε αυτοκίνητο
 θεωρήθηκαν ύποπτοι. Ο 30χρονος οδηγός του
 αυτοκινήτου δεν υπάκουσε στις υποδείξεις των
 αστυνομικών που του έκαναν σήμα να σταματήσει και
 ανέπτυξε ταχύτητα ενώ δεν σταμάτησε σε μπλόκο της
 αστυνομίας. Ακολούθησε καταδίωξη από την περιοχή
 της Θέρμης μέχρι την περιοχή του Πανοράματος όπου
 ακινητοποιήθηκε το όχημα και όπως αναφέρει ο
 Νεοφυτίδης, δέχτηκε επίθεση από τους αστυνομικούς.
 Ο ίδιος ισχυρίζεται ότι από φόβο δεν υπάκουσε στις
 υποδείξεις των αστυνομικών ενώ μέχρι στιγμής δεν έχει
 προβεί σε επίσημη καταγγελία για το συμβάν. © 1994-
 2001 Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων ● **ΤΟ**
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΩΝ ΥΠ.ΑΜ. ΤΗΣ ΝΑ
ΕΥΡΩΠΗΣ Θεσσαλονίκη, 4 Ιουνίου 2001 (20:28
 UTC+2) Με συμμετοχή των υπουργών 'μνας των χωρών
 που μετέχουν στην πολυεθνική δύναμη της
 Νοτιοανατολικής Ευρώπης πραγματοποιείται αύριο και
 μεθαύριο άτυπη διημερησία σύνοδος (SEDM), στη
 Θεσσαλονίκη. Οι υπουργοί 'μνας που θα λάβουν
 μέρος στη Σύνοδο θα επισκεφθούν αύριο το 'γιο Όρος
 (16:00-19:30), ενώ το βράδυ ο υπουργός Εθνικής
 'μνας, 'κης Τσοχατζόπουλος, θα παραθέσει δείπνο
 στους ομολόγους του και των μελών των διαφόρων
 εθνικών αντιπροσωπειών. Οι εργασίες της διημερησίας
 συνόδου θα ξεκινήσουν την Τέταρτη με την εναρκτήρια
 ομιλία του κ. Τσοχατζόπουλου (9:30), ο οποίος θα
 καιρετίσει τη συμμετοχή του υπουργού 'μνας της
 Ουκρανίας, Ολεξάντερ Ιβάνοβιτς Κουζμούκ, για πρώτη
 φορά στη σύνοδο. Στη συνέχεια, και μετά την
 αντιφώνηση του κ. Κουζμούκ, τον λόγο θα πάρουν ο
 πρόεδρος της Διευθύνουσας Πολιτικοστρατιωτικής
 Επιτροπής της Πολυεθνικής Δύναμης (PMSC), Ν.
 Δημάδης, καθώς και ο διοικητής της Πολυεθνικής
 Ταξιαρχίας Νοτιοανατολικής Ευρώπης (SEEBRIG),
 Χ. Ζόρλου. Από τις 10:00 έως τις 12:00 στο βήμα θα
 ανέβουν οι υπουργοί 'μνας της Αλβανίας, Ισμαήλ
 Λέσι, της Βουλγαρίας, Μπόικο Νόεφ, της Κροατίας,
 Γιόζο Ράντος, της ΠΓΔΜ, Βλάντο Μπουτσκόφσκι, της
 Ρουμανίας, Μίρτσα Πασκού, της Τουρκίας, Σαμπαχατιν
 Τσακμάκογλου, των ΗΠΑ, Ντόναλντ Ράμσφελντ και ο
 έλληνας υπουργός Άκης Τσοχατζόπουλος. Θα
 μιλήσουν, επίσης, οι εκπρόσωποι των υπουργών Άμυνας
 της Ιταλίας, Βιντσέζο Καμπορίνι, και της Σλοβενίας,
 Μίλαν Γιάζμπιτς. Μετά τις ομιλίες των υπουργών 'μνας
 και των εκπροσώπων τους θα ακολουθήσουν οι
 παρεμβάσεις των εκπροσώπων του ΝΑΤΟ, του
 Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην
 Ευρώπη (ΟΑΣΕ), της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ), καθώς
 και του ειδικού συντονιστή του Συμφώνου Σταθερότητας
 για τη Νοτιοανατολική Ευρώπη, Μπόντιο Χόμπακ
 (11:40-12:05). Έπειτα και από αυτές τις παρεμβάσεις,
 ο κ. Τσοχατζόπουλος θα κλείσει τις εργασίες της
 συνόδου και θα ακολουθήσει κοινή συνέντευξη Τύπου
 των συμμετεχόντων (12:15-12:45). Στο περιθώριο των
 εργασιών, ο υπουργός Εθνικής Άμυνας θα συναντηθεί
 αύριο με τον ομόλογό του της Ρουμανίας, Μίρτσα
 Πασκού (20:30-21:00), και της Τουρκίας, Σαμπαχατιν
 Τσακμάκογλου (21:00:30). Την Τέταρτη ο κ.
 Τσοχατζόπουλος θα συναντηθεί με τον αμερικανό
 ομόλογό του, Ντόναλντ Ράμσφελντ (8:30-9:15) και θα

ακολουθήσει κοινή συνέντευξη Τύπου των δυο
 υπουργών. Το μεσημέρι της ίδιας ημέρας και
 συγκεκριμένα στις 13:45 ο έλληνας υπουργός θα
 συναντηθεί και με τον ουκρανό ομόλογό του. © 1994-
 2001 Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων ● **ΣΤΟ**
ΡΕΘΥΜΝΟ ΣΥΝΑΝΤΙΟΥΝΤΑΙ (4/6/2001) οι αρχηγοί
 στρατού των χωρών - μελών του ΝΑΤΟ ● **Ν.**
ΡΑΜΣΦΕΛΝΤ: ΑΥΞΗΜΕΝΟΣ Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΓΙΑ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ ΚΑΙ ΒΡΕΤΑΝΟΥΣ ΠΙΛΟΤΟΥΣ ΑΠΟ
ΑΕΡΑΜΥΝΑ ΙΡΑΚ Άγκυρα, 4 Ιουνίου 2001 (19:11
 UTC+2) Η βοήθεια που έχει λάβει το Ιράκ από την
 Κίνα και άλλες χώρες για να ενισχύσει την αεράμυνα
 του αυξάνει τους κινδύνους για τους αμερικανούς και
 βρετανούς πιλότους που κάνουν περιπολίες στη ζώνη
 αεροπορικού αποκλεισμού πάνω από το Β. και το Ν.
 Ιράκ, όπως τόνισε σε δηλώσεις του ο αμερικανός
 υπουργός Άμυνας, Ντόναλντ Ράμσφελντ, έπειτα από τις
 συνομιλίες που είχε με την τουρκική πολιτική ηγεσία. Η
 Τουρκία, υπογράμμισε ο Ντόναλντ Ράμσφελντ,
 εξακολουθεί να υποστηρίζει τη χρησιμοποίηση της
 αεροπορικής βάσης του Ιντζιρλίκ από τους συμμάχους
 της που κάνουν περιπολίες στη ζώνη αεροπορικού
 αποκλεισμού πάνω από το Β. Ιράκ. Η 'γκυρα, στο
 μεταξύ, όπως μεταδίδει το βρετανικό ειδησεογραφικό
 πρακτορείο BBC, επιβεβαίωσε την πληροφορία ότι το
 Ιράκ σταμάτησε τη μεταφορά πετρελαίου προς το λιμάνι
 Τζεϊκάν της Τουρκίας. Πάντως, ο υπουργός Ενέργειας,
 Ζέκι Τσακάν, δήλωσε πως αυτό δεν θα επηρεάσει τη
 χώρα του, γιατί το Ιράκ εξακολουθεί να εξαγει
 πετρέλαιο με βυτιοφόρα. © 1994-2001 Μακεδονικό
 Πρακτορείο Ειδήσεων ● **Ο ΜΙΧΑΗΛ** επισκέπτεται την
 Ρουμανία - **Ο ΣΥΜΕΩΝ** ηγείται πολιτικού κόμματος
 στην Βουλγαρία - **Ο ΚΟΚΟΣ** διεκδικεί την περιουσία
 "του" στην Ελλάδα... **ΣΥΜΠΤΩΣΕΙΣ :** ● **Η**
ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΚΙΝΗΤΗ ΧΟΥΝΤΑ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ
 άρχισε "διάλογο" με το διεθνές "δικαστήριο" της Χάγης
 (5/6/2001), προκειμένου να περάσει "νόμο" για την
 συνεργασία τους στο θέμα των "εγκληματιών πολέμου".
 Ο Κοστουνίτσα ακούει... Η Carla del Ponte ακούει... Ο
 Colin Powell μιλάει ! ● **Ο ALEJANDRO TOLEDO**
 κέρδισε τις εκλογές στο Περού (3/6/2001) ★ **Ο**
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΑΣ (ΑΚΕΛ) κέρδισε τις εκλογές
 στην Κύπρο (27/5/2001) ★ **Ο BERLUSCONI** κέρδισε
 τις εκλογές στην Ιταλία (13/5/2001)

Ο Robert C. Ettinger (υπεύθυνος δοκιμών) ποζάρει
 χαμογελαστός μπροστά στο Global Hawk (το νέο
 "UAV", δηλαδή, μη - επανδρωμένο κατασκοπευτικό
 αεροπλάνο των ΗΠΑ), στην βάση Edwards της
 California. Στις 22 του περασμένου Απρίλη, το
 ρομποτικό αεροπλάνο πέταξε από την Edwards και
 προσγειώθηκε στην Αυστραλία, μόνο με την βοήθεια
 των αυτομάτων υπολογιστικών συστημάτων του.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

Αθήνα, 30 Μαΐου 2001 - Ομιλία του Πρωθυπουργού και Προέδρου του ΠΑΣΟΚ Κώστα Σημίτη στην Γενική Συνέλευση του Σ.Ε.Β.

Κυρίες και κύριοι, Χαιρετίζω τη σημερινή ετήσια Γενική Συνέλευση του ΣΕΒ. Η Συνέλευσή σας δίνει την ευκαιρία να αναφερθώ στην αναπτυξιακή στρατηγική της Κυβέρνησης.

Η φετινή Γενική Συνέλευση είναι η πρώτη συνέλευση που γίνεται στη νέα εποχή του ευρώ. Μια εποχή με νέες προκλήσεις και νέες απαιτήσεις. Μια εποχή που απαιτεί ευελιξία και προσαρμογή, ιδιαίτερα από τον κόσμο των επιχειρήσεων.

Το ζητούμενο για τις επιχειρήσεις δεν είναι μόνο η προετοιμασία για την υποδοχή του ευρώ σε φυσική μορφή, που θα γίνει σε 7 μήνες, τον Ιανουάριο του 2002. Το ζητούμενο είναι κυρίως η ανταγωνιστικότητα τους στο νέο διεθνές οικονομικό περιβάλλον. Σε ένα περιβάλλον, όπου η υποτίμηση της δραχμής παύει να αποτελεί εργαλείο προσωρινής θεραπείας μιας πιθανής μείωσης της ανταγωνιστικότητας. Σε ένα περιβάλλον, όπου η αύξηση του ανταγωνισμού έχει γίνει ήδη αισθητή στους διεθνοποιημένους τομείς της οικονομίας, ενώ επεκτείνεται σταδιακά και στους υπόλοιπους τομείς που είναι λιγότερο διεθνοποιημένοι. Σ' αυτό το περιβάλλον, τα καθοριστικά για την πολιτική μας θέματα δεν αφορούν μόνο τις επιχειρήσεις. Το ζητούμενο για τη χώρα μας είναι πιο σύνθετο: Είναι το πώς η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων θα συμβάλλει όχι μόνο σε αυξημένη κερδοφορία, αλλά και σε περισσότερες νέες και ποιοτικές θέσεις εργασίας. Πώς θα μειωθεί η ανεργία. Πώς θα ανυψωθεί το βιοτικό επίπεδο όλων ανεξαιρέτως των Ελλήνων σε σχέση με το μέσο Ευρωπαίο. Πώς θα προχωρήσουμε την πραγματική, αλλά και την κοινωνική σύγκλιση.

Ο στόχος της πραγματικής και κοινωνικής σύγκλισης σε συνδυασμό με τη νέα θέση της Ελλάδας στην ΟΝΕ αναδεικνύει 3 καίρια θέματα, στα οποία θέλω να σταθώ σήμερα. Τα θέματα αυτά είναι:

1. Πόσο διαφορετικό από το παρελθόν είναι το σημερινό οικονομικό περιβάλλον, στο οποίο καλούμαστε να επιτύχουμε υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης; 2. Σε ποιά κατεύθυνση είναι αναγκαίος ο μετασχηματισμός της οικονομίας μας ώστε να μπορέσουμε ως χώρα να σταθούμε δυναμικά μέσα στο διεθνοποιημένο περιβάλλον; 3. Με ποιες πολιτικές ενσωματώνουμε το σύνολο των πολιτών στην αναπτυξιακή μας προσπάθεια;

Πρώτο θέμα: Ποιό είναι το νέο οικονομικό περιβάλλον;

Το θέμα αυτό τίθεται επειδή εδώ και καιρό είδαν το φως της δημοσιότητας αναλύσεις που συγκρίνουν τη σημερινή οικονομική πορεία της χώρας με άλλες προγενέστερες εποχές. Καταλήγουν μάλιστα στο παράδοξο συμπέρασμα, ότι ό,τι είχε γίνει τότε πρέπει να είναι πυξίδα για το σήμερα. Το συμπέρασμα αυτό είναι παράδοξο όχι μόνο για λόγους πολιτικούς, αλλά κυρίως για λόγους οικονομικούς.

Όταν το 1953 η Ελλάδα ξεκίνησε τη συμμετοχή της στο διεθνές νομισματικό σύστημα σταθερών ισοτιμιών του Bretton Woods, κλειδώνοντας τη δραχμή με το δολάριο, η συμμετοχή της αυτή διέφερε κατά πολύ από την ένταξη στη ζώνη του ευρώ του σήμερα.

Σήμερα, αποκτούμε ένα νέο νόμισμα στα πλαίσια μιας κοινής οικονομικής πολιτικής και όχι απλώς μια σταθερή ισοτιμία. Σήμερα, το σημείο εκκίνησης όσον αφορά την ανάπτυξη είναι πολύ υψηλότερο και, κατά συνέπεια, οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης δύσκολα επιτυγχάνονται, όπως το δείχνει το παράδειγμα όλων των ευρωπαϊκών κρατών. Και όμως εμείς τους επιτυγχάνουμε.

Τότε, η χώρα ξεκινούσε από το μηδέν, μετά από μια δεκαετή εμπλοκή σε πολεμικές επιχειρήσεις. Και ένα καρβέλι φωμί υπό τις συνθήκες αυτές ήταν ανάπτυξη. Η οικονομία τότε λειτουργούσε μέσα σε ένα περιβάλλον περιορισμένου ανταγωνισμού και ενός λεπτομερειακού κανονιστικού πλαισίου. Θα ήταν θετικό αυτό το πλαίσιο για σήμερα; Όχι βέβαια.

Τότε, τα μονοπώλια, ιδιωτικά ή κρατικά, κυριαρχούσαν σε όλους τους σημαντικούς τομείς της οικονομίας, όπως στην αγορά ενέργειας, τηλεπικοινωνιών, και μεταφορών. Αυτό σήμαινε κακή ποιότητα υπηρεσιών και αυθαιρεσίες στην τιμολόγηση. Σήμαινε εμπόδια στην ανάληψη πρωτοβουλιών για τον εξορθολογισμό της λειτουργίας των επιχειρήσεων και για επενδύσεις.

Τότε, οι αγορές χρήματος και κεφαλαίου ήταν ασφικτικά περιορισμένες και κάτω από αυστηρή εποπτεία. Τα επιτόκια ήταν προϊόντα διοικητικών αποφάσεων και οι αποταμιευτικοί πόροι κατευθύνονταν σε τομείς της οικονομίας, που δεν ήταν αναγκαστικά οι πιο αποδοτικοί. Οι ροές των κεφαλαίων προς το εξωτερικό τελούσαν υπό περιοριστικούς κανόνες.

Τότε, οι ανισορροπίες της αγοράς εργασίας έβρισκαν διέξοδο μέσα από τη μαζική μετανάστευση, ενώ οι εργατικές διεκδικήσεις περιορίζονταν μέσω της πατερναλιστικής κηδεμονίας του συνδικαλιστικού κινήματος.

Τότε η πολιτική ήταν επιτηρούμενη γιατί η δημοκρατία λειτουργούσε υπό περιορισμούς.

Δεν μπορούμε, επομένως, σήμερα να συγκρινόμαστε με αυτή την εποχή. Γιατί πρέπει να δούμε με ποιες συνθήκες, κοινωνικές και πολιτικές έγιναν οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης εφικτοί.

Αλλωστε, σήμερα όλοι αναγνωρίζουμε το αποτέλεσμα της αναπτυξιακής διαδικασίας της εποχής εκείνης. Ήταν η υποβάθμιση του περιβάλλοντος, η μεγάλη ανισοκατανομή του εισοδήματος, αλλά και η αδυναμία της οικονομίας να ανταπεξέλθει σε εξωτερικές οικονομικές διαταραχές. Με το πρώτο ξέσπασμα των πετρελαιοικών ανατιμήσεων η χώρα οδηγήθηκε σε βαθύτατη κρίση. Τότε η Ελλάδα αναζήτησε διέξοδο ενισχύοντας τα τείχη του προστατευτισμού και της απομόνωσης. Χρησιμοποίησε το προσωρινό καταφύγιο που παρείχε η διολίσθηση του νομίσματος. Η πορεία αυτή ήταν πορεία απόγνωσης, πορεία που οδηγούσε στην επιδείνωση του βιοτικού επιπέδου, στην αποκοπή από τις διεθνείς οικονομικές εξελίξεις.

Σήμερα, η Ελλάδα, με τη σταθεροποίηση της οικονομίας, πέτυχε την αναστροφή της πτωτικής πορείας και διασφάλισε τις προϋποθέσεις της μελλοντικής ανάπτυξης. Η ένταξή της στη νομισματική ένωση γίνεται με πλήρως απελευθερωμένες τις αγορές χρήματος, κεφαλαίου, τηλεπικοινωνιών. Έχουμε καταργήσει τα μονοπώλια στις αερομεταφορές, η αγορά ενέργειας απελευθερώνεται σταδιακά και επίκειται η απελευθέρωση στις ακτοπολικές γραμμές.

Οι επιλογές αυτές καταδεικνύουν το δυναμισμό αλλά και τη διαφορετική αφετηρία για την ένταξη της ελληνικής οικονομίας στο διεθνοποιημένο οικονομικό σύστημα. Η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας έχει, πράγματι, βελτιωθεί. Στέκεται στα πόδια της σε ένα ανταγωνιστικό διεθνές περιβάλλον.

Ακούγονται πολλά αρνητικά για την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας. Δεν παραβλέπουμε τα ασθενή σημεία γιατί υπάρχουν. Αλλωστε, εμείς ως Κυβέρνηση, είμαστε οι πρώτοι που θέλουμε και εργαζόμαστε για τη συνεχή βελτίωσή της. Όμως, ας μην παραβλέπουμε και τη βελτίωση που επιτεύχθηκε τα τελευταία χρόνια.

Αυτό το καταγράφουν όλοι οι αξιόπιστοι διεθνείς οργανισμοί που καταρτίζουν δείκτες διεθνούς ανταγωνιστικότητας. Σύμφωνα με το World Economic Forum, τα τελευταία 3 μόνο χρόνια η Ελλάδα ανέβηκε από την 48η στην 36η θέση. Σύμφωνα με το Institute of Management Development, η Ελλάδα από την 40η θέση πριν λίγα χρόνια, έφτασε στην 30η, περνώντας μπροστά από άλλες κοινοτικές χώρες όπως η Ιταλία και η Πορτογαλία.

Δεύτερο Θέμα: Σε ποιά κατεύθυνση είναι αναγκαίος ο Μετασχηματισμός της Οικονομίας μας; Την ανάπτυξη που επιθυμούμε, την έχουμε ήδη προσδιορίσει μαζί με τους υπόλοιπους Ευρωπαίους εταίρους μας. Αυτό έγινε στη Λισσαβόνα πέρυσι, όταν θέσαμε ως στόχο το μετασχηματισμό της Ευρώπης σε μια δυναμική και ανταγωνιστική οικονομία βασισμένη στη γνώση.

Θέλουμε πρώτ' απ' όλα, μια ανάπτυξη που διασφαλίζει την κοινωνική ένταξη όλων των πολιτών. Γιατί πιστεύουμε ότι η οικονομική και κοινωνική πρόοδος προϋποθέτουν η μια την άλλη και δεν λειτουργούν η μια εις βάρος της άλλης. Γι' αυτό και η πλήρης απασχόληση είναι και παραμένει στόχος μας.

Σήμερα, όλοι αναγνωρίζουμε το ρόλο που διαδραματίζει η οικονομία της πληροφορίας και της γνώσης. Βασική πηγή πλούτου και ανταγωνιστικό πλεονέκτημα κάθε χώρας είναι το ανθρώπινο δυναμικό της και η γνώση που κατέχουν. Η νέα οικονομία βασίζεται στα επαγγελματικά προσόντα και την προσαρμοστικότητα, με κύριο χαρακτηριστικό την ικανότητα χειρισμού της πληροφορίας και την ανανέωση της γνώσης.

Θέλουμε να μπορούμε δυναμικά στην οικονομία της πληροφορίας και της γνώσης. Το ζητούμενο είναι πώς η αξιοποίηση της καινοτόμου γνώσης, θα οδηγήσει σε μια αυτο-τροφοδοτούμενη ανάπτυξη. Πρέπει λοιπόν να βρούμε νέους δρόμους, να βοηθήσουμε την οικονομία και την κοινωνία μας ώστε να αξιοποιήσει τη νέα γνώση. Θέλουμε μια ανάπτυξη που σέβεται το δικαίωμα των μελλοντικών γενεών να παραλάβουν από εμάς ένα περιβάλλον που δεν θα το έχουμε υποβαθμίσει.

Στο διεθνές περιβάλλον, οι οικονομίες που πρωτεύουν είναι αυτές που ενθαρρύνουν την είσοδο στην επιχειρηματικότητα, που στηρίζουν την έρευνα και την καινοτομία, που στηρίζονται στις τεχνολογίες αιχμής. Αυτοί είναι βασικοί στόχοι μας.

Στο νέο περιβάλλον, βασική πηγή πλούτου και ανταγωνιστικό πλεονέκτημα κάθε χώρας είναι το ανθρώπινο δυναμικό της και η γνώση που κατέχουν. Η νέα οικονομία βασίζεται στα επαγγελματικά προσόντα και την προσαρμοστικότητα, με κύριο χαρακτηριστικό την ικανότητα χειρισμού της πληροφορίας και την ανανέωση της γνώσης.

Ούτε πριν την ΟΝΕ, μήτε τώρα υπάρχουν αυτόματοι πιλότοι που οδηγούν στην πρόοδο και στην ανάπτυξη χωρίς την ανάγκη πολιτικών επιλογών. Ιδιαίτερα στη χώρα μας που τα επίπεδα ανάπτυξης αποκλίνουν σημαντικά από εκείνα των εταίρων μας στην Ευρώπη. Έχουμε ευθύνη να κλείσουμε αυτές τις ανοιχτές φαλίδες. Για να πετύχουμε στους στόχους μας είναι απαραίτητη η συνεργασία όλων. Συγχρόνως όμως πρέπει να διακρίνουμε ποιες πρωτοβουλίες αναλαμβάνει το κράτος και ποιες οι επιχειρήσεις στο νέο αυτό περιβάλλον. Στην νέα πραγματικότητα μέσα στην ΟΝΕ.

Ο ρόλος του κράτους είναι επιτελικός. Να ενισχύσει τους συντελεστές που διαμορφώνουν το περιβάλλον της επιτυχίας.

Το κράτος διευκολύνει και ενθαρρύνει την ανάληψη της επιχειρηματικής πρωτοβουλίας. Καταργεί τους φραγμούς που περιορίζουν τις επιχειρηματικές κινήσεις και προωθεί την επαγγελματική και γεωγραφική κινητικότητα. Εκσυγχρονίζει και απλοποιεί τη φορολογική νομοθεσία, με γνώμονα την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και την κοινωνική δικαιοσύνη. Καθορίζει με βάθος χρόνου το θεσμικό πλαίσιο, ώστε οι κανόνες του παιχνιδιού να είναι γνωστοί σε όλους.

Προχωρεί στην αναδιάρθρωση της Δημόσιας Διοίκησης, για μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στις σχέσεις της με τους πολίτες και τις επιχειρήσεις. Πραγματοποιεί παρεμβάσεις στην εκπαίδευση, ώστε να διασφαλίζει την πρόσβαση όλων των πολιτών στη γνώση. Διασφαλίζει την αντιστοίχιση μεταξύ των προσφερόμενων προγραμμάτων και των νέων ειδικοτήτων στην αγορά εργασίας.

Φροντίζει για τη βιωσιμότητα του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, γιατί μια κοινωνία συνοχής αποτελεί θεμέλιο για κάθε πολιτική πραγματικής ανάπτυξης.

Το κυβερνητικό έργο της τετραετίας είναι σταθερά προσανατολισμένο προς τις παραπάνω κατευθύνσεις και έχουμε στις προτεραιότητές μας την ολοκλήρωση αυτών των προσαρμογών.

Σε ό,τι αφορά στον ρόλο των επιχειρήσεων. Αυτές πρέπει να επικεντρωθούν σε:

πρωτοβουλίες που να αντέχουν τον ανταγωνισμό,

πρωτοβουλίες με όσο το δυνατόν μεγαλύτερο διεθνή προσανατολισμό,

πρωτοβουλίες που δεν εξαρτώνται αναγκαστικά από την έμμεση ή άμεση κρατική στήριξη, όπως γίνονταν κατά κόρον στο παρελθόν,

πρωτοβουλίες που ενισχύουν την απασχόληση και σέβονται το περιβάλλον,

πρωτοβουλίες που αν χρειασθεί θα παίρνουνε και ρίσκα για ν' απολαύσουν οφέλη. Αυτό είναι χαρακτηριστικό μιας σύγχρονης δυναμικής επιχείρησης, αυτό είναι το χαρακτηριστικό της επιχείρησης που θα επικρατήσει.

Τρίτο Θέμα: Πώς Πετυχαίνουμε την Κοινωνική Σύγκλιση;

Εμείς θα συνεχίσουμε αταλάντευτα τη πολιτική που εξασφαλίζει την οικονομική και κοινωνική σταθερότητα. Θέλουμε τα αποτελέσματα της ανάπτυξης να διακេονται σε όλα τα κοινωνικά στρώματα. Το κοινωνικό κράτος αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο της πολιτικής μας.

Όραμά μας είναι μια Ελλάδα κοινωνικά πιο δίκαιη χωρίς κοινωνικούς αποκλεισμούς και διακρίσεις. Στόχος μας είναι η αύξηση της απασχόλησης, η συνεχής αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών υγείας, εκπαίδευσης και, γενικότερα, η βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών. Με ένα δίκτυο προστασίας για τους ηλικιωμένους και αυτούς που έχουν πράγματι ανάγκη. Γιατί για εμάς, δεν υπάρχει αντίφαση μεταξύ ανάπτυξης και κοινωνικής δικαιοσύνης. Η επιδίωξή μας για Ανταγωνιστικότητα - Απασχόληση - Κοινωνική Προστασία δεν έχει μόνο το στοιχείο της κοινωνικής δικαιοσύνης, είναι και οικονομικά αποτελεσματικό.

Γιατί η κοινωνική δικαιοσύνη αυξάνει τις θετικές συνέργιες στην οικονομία και οδηγεί σε υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης. Αντίθετα, η διατήρηση και επέκταση των ανισοτήτων στην οικονομία και την κοινωνία, την κατανομή των πόρων και των ευκαιριών, δεν κάνει τίποτε άλλο από το να υποσκάπτει τα θεμέλια της αναπτυξιακής διαδικασίας. Οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια ο οποίος αναπτυξιακός δυναμισμός μετά από λίγο να συρρικνώνεται να υποκαθίσταται από έντονες κοινωνικές αντιπαλοότητες και να συμπαρασύρει ότι έχουμε όλοι μαζί οικοδομήσει.

Κυρίες και κύριοι, Νομίζω ότι οι απαντήσεις που όλοι θα δώσουμε στα 3 θέματα, στα οποία σύντομα αναφέρθηκα, θα κρίνουν την πορεία της χώρας μας.

Μετά την ένταξη στην ευρωζώνη, η Ελλάδα βρίσκεται στον ίδιο στίβο με μερικές από τις ισχυρότερες οικονομίες στο κόσμο. Το γεγονός αυτό από μόνο του αποτελεί μια κατάκτηση. Η κατάκτηση αυτή δεν αρκεί όμως για να πετύχουμε στον τελικό σκοπό μας, που είναι η οικονομική και κοινωνική σύγκλιση. Μια κοινωνία ευημερίας ασφάλειας και δικαιοσύνης. Για να πετύχουμε χρειάζεται δράση. Χρειάζεται, να κατανοήσουμε ότι όλοι έχουμε ευθύνη να προχωρήσουμε και ότι όλοι οφείλουμε να συμβάλουμε σ' αυτό. Σας ευχαριστώ.

Η ομιλία του Σημίτη, στον ΣΕΒ, ήταν η απαρχή του "ξεσπαθώματος" των πράσινων σοσιαλιστών εναντίον των βιομηκάνων, με κορυφαίο του κοροού, τον Κώστα Λαλιώτη.

Είχε προηγηθεί η δημοσφύση των θέσεων του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, στο Δελτίο ΣΕΒ, τεύχος 595, Μάρτιος - Απρίλιος 2001.

Αναδημοσιεύουμε, λοιπόν, τις θέσεις του ΣΕΒ και ρωτάμε τον αναγνώστη, που θα μπει στον κόπο να διαβάσει τα δυο κείμενα :

- Σε τί διαφέρουν ;
- Πού συμφωνούν ;
- Ποιά είναι η δική του θέση για το ασφαλιστικό ;

Τα ερωτήματα, ωστόσο, δεν σταματούν (και δεν θα πρέπει να σταματήσουν) εδώ.

Επισημαίνουμε πως το ασφαλιστικό δεν είναι μόνο "εθνικό", ελληνικό θέμα, αλλά πανευρωπαϊκό και, σε τελική ανάλυση, παγκόσμιο.

Γιατί, λοιπόν, κανείς δεν μας ενημερώνει για το τί συμβαίνει στην Ιταλία, στην Γαλλία, στην Γερμανία, στην Βρετανία ;

Γιατί δεν λένε κουβέντα για τις βίαιες συγκρούσεις και τις δεκάδες τραυματίες που προκαλεί σ' αυτές τις χώρες ο διάλογος για το ασφαλιστικό ;

Μήπως, επειδή, αυτές οι συγκρούσεις και οι πολύ βιαιότερες, που θα ακολουθήσουν, είναι ακριβώς ο στόχος των τρομονόμων που ψηφίζονται στις χώρες αυτές, όπως ακριβώς και στην δική μας ;

Το ασφαλιστικό σύστημα

Ο ΣΕΒ θεωρεί ότι το ασφαλιστικό αποτελεί πράγματι μείζον θέμα της ελληνικής οικονομίας και της κοινωνίας. Και εκτιμά ότι, αν δεν ληφθούν έγκαιρα διορθωτικά μέτρα, το σύστημα όπως είναι σήμερα δεν είναι διατηρήσιμο. Εκτιμά επίσης ότι διέξοδος μπορεί να υπάρξει μόνο με την εξασφάλιση της μέγιστης δυνατής συναίνεσης, μέσω ενός διαλόγου χωρίς δεσμευτικά χρονοδιαγράμματα. Επειδή όμως το ασφαλιστικό δεν είναι απλώς «λογιστικό» πρόβλημα, αλλά μέρος του συνολικού αναπτυξιακού ζητήματος που επηρεάζει όλες τις πτυχές της οικονομικής ζωής, ο διάλογος θα πρέπει να περιλαμβάνει και το εξίσου μείζον θέμα της δημοσιονομικής μεταρρύθμισης, που συνδέεται άμεσα με το ασφαλιστικό. Στον διάλογο αυτό ο ΣΕΒ είναι έτοιμος να λάβει μέρος, να καταθέσει τις προτάσεις του και να προβληματισθεί από τις απόψεις που θα αναπτυχθούν.

Για να είναι όμως ο διάλογος γόνιμος και να καταλήξει σε εφικτές λύσεις πρέπει πρώτα να εντοπίσουμε το μέγεθος του προβλήματος. Γιατί δεν μπορούμε π.χ. να συζητάμε για το ποιός θα πληρώσει το κόστος, αν το κόστος αυτό δεν είναι γνωστό. Ξεκινώντας από μία βάση κατανοητή και αποδεκτή απ' όλους μπορούμε τότε να προχωρήσουμε στην αναζήτηση λύσεων.

Είναι αναμφισβήτητο ότι η αντιμετώπιση του ασφαλιστικού θα απαιτήσει αυξημένους πόρους, οι οποίοι πρέπει να αναζητηθούν στα πλαίσια του διαλόγου. Μεγάλα περιθώρια για αύξηση των πόρων εκτιμάται ότι υπάρχουν στον περιορισμό της παραοικονομίας, στη διεύρυνση της φορολογικής βάσης, στη μείωση της φοροδιαφυγής και της εισφοροδιαφυγής καθώς και στην αναμόρφωση του ίδιου του ασφαλιστικού συστήματος με μέτρα που θα βελτιώσουν το κόστος λειτουργίας του. Η προσφυγή στη φορολογία δεν αποτελεί λύση διότι : Το φορολογικό βάρος που υφίστανται επιχειρήσεις και εργαζόμενοι είναι ήδη πολύ υψηλό - από τα υψηλότερα στην Ε.Ε. - και η φοροδοτική τους ικανότητα έχει εξαντληθεί. Εξάλλου, μέσα στα πλαίσια του αυξημένου ανταγωνισμού η φορολογία πρέπει να μειωθεί για να βελτιωθεί η παραγωγικότητα και η ανταγωνιστικότητα και για να ενισχυθούν οι επενδύσεις. Στην κατεύθυνση αυτή κινούνται άλλωστε όλες οι ευρωπαϊκές χώρες και, αν η Ελλάδα είναι

η μόνη χώρα που θα αποκλίνει, οι συνέπειες για την ανταγωνιστικότητα, την ανάπτυξη και την απασχόληση θα είναι πολύ σοβαρές. Ο ΣΕΒ θεωρεί τέλος ότι η θεσμοθέτηση της οικονομικής συμμετοχής του Κράτους στη χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος είναι απαραίτητη προϋπόθεση για τη μακροχρόνια επιβίωσή του.

Όσον αφορά την αναμόρφωση του ίδιου του συστήματος, ο ΣΕΒ τάσσεται υπέρ ενός ευέλικτου συστήματος που θα δίνει τη δυνατότητα στους ενοχλούμενους να συνταξιοδοτούνται μεταξύ 60 και 67 ετών με βάση ένα σύστημα κινήτρων και αντικινήτρων. Είναι εξάλλου αναγκαίο να διατηρηθεί μεν η κατηγορία των βαρέων και ανθυγιεινών, θα πρέπει όμως να επανεξετασθεί η συμμετοχή ορισμένων κατηγοριών ασφαλισμένων, με βάση τα σημερινά δεδομένα. Τέλος, ο ΣΕΒ αντιλαμβάνεται τις ιδιομορφίες που παρουσιάζει η επαγγελματική ζωή των γυναικών και θεωρεί ότι οι ιδιομορφίες αυτές θα πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπόψη.

Για τα ποσοστά συνταξιοδότησης ο ΣΕΒ πιστεύει ότι πρέπει συνολικά να κυμαίνονται περί το 80% του συντάξιμου μισθού, αλλά και εδώ θα μπορούσαν να συζητηθούν ευέλικτες ρυθμίσεις που θα διαφοροποιούσαν προς τα άνω ή προς τα κάτω το ποσοστό αυτό.

Τέλος, ο ΣΕΒ θεωρεί ότι ο συνδυασμός αναδιανεμητικού και κεφαλαιοποιητικού συστήματος και η εισαγωγή νέων θεσμών, όπως τα pension funds που ισχύουν στις ανεπτυγμένες οικονομίες, μπορεί να συμβάλει στην εξεύρεση λύσεων που μακροχρόνως είναι ενδεδειγμένες. Βέβαια το κόστος μετάβασης σ' ένα τέτοιο σύστημα είναι υψηλό και πιθανώς η ελληνική οικονομία δεν μπορεί να το αντιμετωπίσει: στην παρούσα φάση. Μπορούμε όμως να υιοθετήσουμε επιμερους ρυθμίσεις κεφαλαιοποιητικού χαρακτήρα, οι οποίες θα βελτιώναν ουσιαστικά τη συνολική απόδοση του συστήματος. Θα μπορούσαμε π.χ. να εφαρμόσουμε το κεφαλαιοποιητικό σύστημα για μέρος των συνολικών εισφορών, όπως για την επικουρική ασφάλιση, με σύμφωνη γνώμη εργαζομένων και επιχειρήσεων. Αυτό βέβαια προϋποθέτει ενίσχυση του θεσμικού πλαισίου ούτως ώστε οι αλλαγές αυτές να είναι εφικτές.

Πιστεύουμε ότι όλα τα παραπάνω θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενα διαλόγου. Για να είναι όμως ο διάλογος αποτελεσματικός πρέπει να έχει ευρυτητα, να περιλαμβάνει δηλαδή κοινωνικούς και πολιτικούς φορείς, να είναι συνολικός, πλήρης και ισότιμος.

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου: «Τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την προστασία του πολίτη από αξιόποινες πράξεις εγκληματικών οργανώσεων»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Ι. Γενικές παρατηρήσεις – Οι στόχοι του σχεδίου

1. Είναι πλέον κοινή συνείδηση ότι το οργανωμένο έγκλημα έχει λάβει ιδιαίτερα επικίνδυνες διαστάσεις στον τόπο μας. Κατά γενική διαπίστωση, η εγκληματικότητα, κατά την τελευταία ιδίως δεκαετία, έχει ποιοτικά μεταβληθεί. Την παραδοσιακή εικόνα του λεγόμενου «δράστη του κοινού ποινικού δικαίου» έχει αντικαταστήσει ο οργανωμένος δράστης, ο «εγκληματίας-επιχειρηματίας», το δε έγκλημα από μια ως επί το πλείστον ατομική συμπεριφορά έχει στο μεταξύ μετεξελιχθεί σε επιχειρηματική δραστηριότητα, σε κερδοφόρα επιχείρηση με οργανωμένη υποδομή και με περισσότερα πρόσωπα να δραστηριοποιούνται σ' αυτήν με διακριτά καθήκοντα και ρόλους. Οι εγκληματικές αυτές επιχειρήσεις χρησιμοποιούν μάλιστα ολοένα και περισσότερο σύγχρονες τεχνολογικές μεθόδους για την ανάπτυξη της δραστηριότητάς τους. Συνήθως οι εγκληματικές αυτές οργανώσεις δεν περιορίζονται στα εθνικά σύνορα, αλλά τα υπερβαίνουν και λειτουργούν ως υπερεθνικές (transnational) επιχειρήσεις.

Το οργανωμένο έγκλημα δεν προσβάλλει μόνο τα άμεσα θύματά του, αλλά υπονομεύει και την κοινωνική συμβίωση, διαβρώνει τους θεσμούς και δημιουργεί αμφιβολίες στους πολίτες για την ισχύ της έννομης τάξης, ιδίως όταν οι δράστες διαφεύγουν της τιμωρίας τους. Η αντιμετώπιση του φαινομένου απασχολεί ζωηρά τη διεθνή κοινότητα, η οποία ενθαρρύνει τη συνεργασία μεταξύ των κρατών και την προωθεί με σειρά συμβάσεων, διμερούς ή πολυμερούς χαρακτήρα. Κορυφαία στιγμή αυτής της διεθνούς συνεργασίας είναι η υπό την αιγίδα του Ο.Η.Ε. υπογραφή από περισσότερα από 120 κράτη, τον Δεκεμβριο του 2000 στο Παλέρμο της Ιταλίας, της Σύμβασης κατα του Οργανωμένου Υπερεθνικού Εγκλήματος.

2. Με την παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία της η Κυβέρνηση τιμά την υπογραφή της στην παραπάνω σύμβαση του Ο.Η.Ε. κατά του οργανωμένου εγκλήματος και εντάσσει στην εσωτερική νομοθεσία τα μέτρα που προβλέπονται σ' αυτήν. Λήφθηκαν επίσης υποψη τα Σχέδια Κοινής Δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος. Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου αποσκοπεί κατά κύριο λόγο στην αποτελεσματική αντιμετώπιση αυτής της νέας μορφής εγκληματικότητας χωρίς προκαταλήψεις, αλλά με προσήλωτη στην προστασία του πολίτη και της κοινωνίας. Αποτελεί πρωταρχικό καθήκον για ένα σύγχρονο κράτος δικαίου να μην επιτρέπει σε οργανωμένους εγκληματίες τον παράνομο πλουτισμό τους και την αποκτηση ισχύος προερχομένης από την εμπορευματοποίηση των ατομικών δικαιωμάτων και την κυριαρχία στυγνών κανόνων της αγοράς σε χώρους που το Σύνταγμα έχει επιφυλάξει στα δικαιώματα αυτά. Δεν είναι ηθικά και κοινωνικά ανεκτό να πλουτίζει κανείς με «συμβόλαια» θανάτου, με εκμετάλλευση ανδρώπων και μάλιστα γυναικών και παιδιών ή αδύναμων μεταναστών (σύγχρονη μορφή δουλείας) ή με

εμπόριο ανθρώπινων ιστών και οργάνων ή να πλουτίζει επειδή πουλάει ναρκωτικά, όπλα, αρχαία αντικείμενα, ραδιενεργά υλικά κ.λπ.

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις επεκτάθηκαν σε κάθε είδους οργανωμένη εγκληματικότητα, εγκληματικότητα δηλαδή προερχόμενη από εγκληματικές οργανώσεις, με όποιο όνομα και αν είναι αυτές γνωστές και ανεξάρτητα από τους ποικίλους στόχους που μπορεί να προωθούν. Κοινωνική απαξία έχουν οι εγκληματικές πράξεις τους, όχι κατ' ανάγκην οι στόχοι.

Πρώτιστο μέλημα κατά την κατάρτιση του παρόντος σχεδίου νόμου υπήρξε ο σεβασμός των συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων των πολιτών σε συνδυασμό με την ασφάλεια, την οποία πρέπει να απολαμβάνουν οι πολίτες σε μια δημοκρατική κοινωνία και η οποία τελικά ανάγεται επίσης σε ανθρώπινα δικαιώματα. Κατά την Ελληνική Διακήρυξη του 1797 του Ρήγα Φεραίου τέσσερα είναι τα θεμελιώδη «φυσικά δίκαια» του ανθρώπου: Η ισότητα, η ελευθερία, η «σιγουρότης» (δηλαδή η ασφάλεια) και η ιδιοκτησία.

Όπου κρίθηκε ότι το δικαίωμα των πολιτών σε ασφάλεια προσβάλλεται βάνουσα με τις αξιόποινες πράξεις που τελούνται από εγκληματικές οργανώσεις και ότι δεν μπορεί να παρασχεθεί αποτελεσματικότερη προστασία στους πολίτες παρά μόνο μέσα από λελογισμένο περιορισμό των ατομικών ελευθεριών τους, προβλέφθηκαν αυξημένες και συγκεκριμένες δικαστικές εγγυήσεις. Με την εξαίρεση πάντως της ρητής τώρα μνείας της εξέτασης του Δ.Ν.Α., όλοι οι υπόλοιποι προτεινόμενοι περιορισμοί δικαιωμάτων προβλέπονται ήδη στο ισχύον δίκαιο αφ' ενός σε διατάξεις ειδικών ποινικών νόμων για την αντιμετώπιση εγκλημάτων, όπως παραβάσεις της νομοθεσίας για τα ναρκωτικά, τα όπλα, πυρομαχικά κ.λπ., εμπορία αρχαιοτήτων, διαφθορά στο εσωτερικό της αστυνομίας, και αφ' ετέρου σε διατάξεις της νομοθεσίας για την άρση του απορρήτου προς διακρίβωση πολλών κατηγοριών κακούργημάτων και της νομοθεσίας για την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (βλ. άρθρο 6 του Σχεδίου). Οι ισχύουσες αυτές διατάξεις με το παρόν σχέδιο εκλογικεύθηκαν, με σκοπό να ισχύουν ενιαίες προϋποθέσεις για την εφαρμογή τους. Εξάλλου εντάχθηκαν στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ώστε να αποκτήσουν στη συνείδηση των εφαρμοστών του δικαίου τη θέση που τους αρμόζει. Η ίδια νομοτεχνική πολιτική ακολουθήθηκε και με τη συστηματική ένταξη των κύριων διατάξεων ουσιαστικού δικαίου στον Ποινικό Κώδικα.

Επίσης, στο πεδίο του ουσιαστικού ποινικού δικαίου η εκλογίκευση της ισχύουσας ποινικής μας νομοθεσίας υπηρετείται και με την απάλειψη διατάξεων που είχαν δημιουργήσει μείζονα προβλήματα στη νομολογία των δικαστηρίων μας ή είχαν αυστηροποιήσει υπέρμετρα τον ποινικό κολασμό. Έτσι με το παρόν προτείνεται η αποποινικοποίηση του εγκλήματος της «σύστασης» κατά το άρθρο 187 Π.Κ., η απάλειψη από το άρθρο 272 Π.Κ. ρυθμίσεων που είχαν κυρίως προστεθεί επί δικτατορίας (1969), ώστε να αποποινικοποιηθούν συμπεριφορές που είχαν τότε ποινικοποιηθεί, και η κατάργηση των δρακόντειων διατάξεων περί δημεύσεως του άρθρου 272Α Π.Κ..

Επισημαίνεται, εξάλλου, ότι δεν έγινε καμία παρέμβαση στο ισχύον κυρωτικό δίκαιο, ως προς τον τρόπο έκτισης των ποινών. Η κατάγνωση των ποινικών κυρώσεων και η έκτισή τους γίνονται κατά τα γενικώς οριζόμενα στην ποινική μας νομοθεσία.

Η παρούσα νομοθετική πρωτοβουλία επιχειρεί ακόμη, αξιοποιώντας τις μεγάλες προόδους της τεχνολογίας, στο πλαίσιο πάντοτε των θεμελιωδών κανόνων του κράτους δικαίου, να περιορίσει δραστικά το αίσθημα ανασφάλειας που τείνει να ριζωθεί στον πόλιτη αυτής της χώρας απέναντι στο οργανωμένο έγκλημα και το, ακόμη πιο οδυνηρό, αίσθημα ότι το οργανωμένο έγκλημα, με οποιαδήποτε μορφή, αναπτύσσεται μέσα σε ένα καθεστώς ασυλίας, πράγμα που, όπως λέχθηκε, υποσκάπτει την έννοια του κράτους δικαίου ως βασικού πυλώνα του δημοκρατικού πολιτεύματος.

3. Το παρόν σχέδιο διαφοροποιείται σημαντικά από τις ρυθμίσεις του ν. 1916/1990 «για την προστασία της κοινωνίας από το οργανωμένο έγκλημα». Το νομοθέτημα εκείνο ήταν προσαρμοσμένο στην αντιμετώπιση των τρομοκρατικών οργανώσεων, ενώ το προτεινόμενο σχέδιο έχει κύριο αντικείμενο κατά τους στόχους και το περιεχόμενό του την αντιμετώπιση του οικονομικού οργανωμένου εγκλήματος. Απλώς δεν στενεύει την εφαρμογή του, για να αποκλείσει την εγκληματική τρομοκρατική δράση, η οποία πάντως καταλαμβάνει ελάχιστο μέρος του πεδίου εφαρμογής του.

Εξάλλου, ο ν. 1916/1990 διηύρυνε υπερβολικά το χώρο του αξιοποιήσιμου, με την ποινικοποίηση της υποστήριξης, διευκόλυνσης και παρασιώπησης εγκληματικών τρομοκρατικών οργανώσεων, προκαλώντας, αθέλητα προφανώς, τον κίνδυνο διώξης και του επαναστατικού φρονήματος. Τούτο αποτρέπεται αποτελεσματικά στο προτεινόμενο σχέδιο, όπως θα εξηγηθεί πιο κάτω, στις παρατηρήσεις για το άρθρο 1.

Βασικό μειονέκτημα του ν. 1916/1990 ήταν και ο περιορισμός της ελευθεροτυπίας με ποικίλες απαγορεύσεις ενισχυμένες με αυστηρές ποινικές κυρώσεις, που οδήγησαν σε ιδιαίτερα δυσάρεστη εφαρμογή με αρνητικές παρενέργειες. Επίσης, στο προτεινόμενο Σχέδιο διατηρείται η αρμοδιότητα των κατά τόπους εισαγγελικών αρχών, αντί της προβλεπόμενης στον ν. 1916/1990 ενιαίας μονομελούς εισαγγελικής αρχής εποπτεύουσας το όλο ανακριτικό έργο, η οποία ενείχε αντικειμενικά τους κινδύνους κάθε συγκεντρωτικής εξουσίας. Τέλος, πλην άλλων επί μέρους διαφορών, το Σχέδιο προβλέπει αυξημένες δικαστικές εγγυήσεις για κάθε ενέργεια διακρίβωσης των ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων.

4. Η επεξεργασία του Σχεδίου έγινε από Επιτροπή που συστήθηκε με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης στις 21.11.2000. Στην Επιτροπή μετείχαν ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Δικαιοσύνης κ. Πρόδρομος Ασημιάδης ως Πρόεδρος και οι κ.κ. Βασίλειος Μαρκής, Αντεισαγγελέας Εφετών, Ιωάννης Διώτης, Εισαγγελέας Πρωτοδικών, Νίκος Ανδρουλάκης, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών, Ιωάννης Μανωλεδάκης, Καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Νίκος Παρασκευόπουλος, Καθηγητής Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Αργύριος Καρράς, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών, Χρίστος Μυλωνόπουλος, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών, Ιωάννης Πανούσης, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών, Χριστόφορος Αργυρόπουλος, Δικηγόρος και Πρόεδρος της Ένωσης Ελλήνων Ποινικολόγων και Χάρης Παπαχαράλαμπος, Δικηγόρος και Σύμβουλος του Υπουργού Δικαιοσύνης.

Απο την Επιτροπή παραιτήθηκαν ευθύς εξαρχής και πρην συζητηθούν επί της ουσίας τα θέματα οι κ.κ. Μανωλεδάκης, Παρασκευόπουλος και Αργυρόπουλος και αντικαταστάθηκαν από τους κ.κ. Φίλιππο Σπυρόπουλο, Καθη-

γητή Πανεπιστημίου Αθηνών, Νικόλαο Λίβο, Λέκτορα Πανεπιστημίου Αθηνών και Αντώνιο Βγόντζα, Δικηγόρο. Στα τέλη Ιανουαρίου παραιτήθηκε και ο κ. Αργύριος Καρράς, χωρίς να αντικατασταθεί, αφού οι εργασίες της Επιτροπής έβαιναν προς το τέλος τους. Στην Επιτροπή είχε δεχθεί αρχικά να μετέχει και ο κ. Γεώργιος Κασμάτης, Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών, που όμως στη συνέχεια αρνήθηκε τη συμμετοχή του, αν δεν εξαιρούνταν από τη ρύθμιση οι τρομοκρατικές εγκληματικές οργανώσεις. Την ίδια στην ουσία στάση τήρησε, παραμένοντας πάντως στην Επιτροπή, ο κ. Χάρης Παπαχαράλαμπος. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης τιμά τους παραιτηθέντες διακεκριμένους νομικούς, οι οποίοι άλλωστε δεν έκαναν τίποτε άλλο παρά να ασκήσουν ένα δικαίωμά τους.

Το βάρος των εισηγήσεων ανέλαβαν ο Πρόεδρος της Επιτροπής κ. Πρόδρομος Ασημιάδης και τα μέλη της κ.κ. Μαρκής, Διώτης, Σπυρόπουλος, Βγόντζας και Λίβος. Η επιστημονικά συγκροτημένη, δημοκρατικά ευαίσθητη και πολιτικά θαρραλέα συμβολή τους υπήρξε πολύτιμη. Είναι, κατά τη θουκυδίδεια ρήση του Επιταφίου «κράτιστοι την ψυχήν, οι τα τε δεινά και ηδέα σαφέστατα γινώσκοντες και δια ταύτα μη αποτρεπόμενοι εκ των κινδύνων».

Η Επιτροπή περάτωσε τις εργασίες της και παρέδωσε το έργο της στις 10.3.2001 στον Υπουργό Δικαιοσύνης, με τον οποίο είχε συνεργασθεί τις τελευταίες προηγούμενες ημέρες. Στις 12.3.2001 το σχέδιο δόθηκε στη δημοσιότητα και στάλθηκε στα πολιτικά κόμματα, σε επιστημονικούς φορείς και σε δικηγορικούς συλλόγους, καθώς και στην Εθνική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Τα σχόλια και οι κριτικές παρατηρήσεις των παραπάνω αποδεκτών του σχεδίου (ανάμεσά τους και σχόλια των παραιτηθέντων μελών της Επιτροπής Ι. Μανωλεδάκη, Α. Καρρά και Χ. Αργυρόπουλου) εξετάσθηκαν και έγιναν ορισμένες βελτιώσεις στο σχέδιο, το οποίο οριστικοποιήθηκε και υποβάλλεται στη Βουλή.

II. Οι επί μέρους διατάξεις του σχεδίου

Άρθρο 1

1. Με το άρθρο 1 αντικαθίσταται το ισχύον άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα, με τις διατάξεις του οποίου αντιμετωπίζονται πλέον όχι μόνο το παραδοσιακό συμμοριακό φαινόμενο, αλλά και κάθε άλλη μορφή εγκληματικής οργάνωσης. Έτσι, στη νέα παράγραφο 1 του άρθρου 187 προβλέπεται ως βασικό έγκλημα η συγκρότηση και συμμετοχή σε οργάνωση με σκοπό τη συστηματική τέλεση επιλεγμένων αξιόποινων πράξεων, οι οποίες διακρίνονται για την αυξημένη απαξία και αντικοινωνικότητά τους. Με τον τρόπο αυτόν αντιμετωπίζεται το μέχρι σήμερα ισχύον अपαράδεκτο φαινόμενο να τιμωρείται με την ίδια ποινή όποιος ενώνεται με άλλον για να τελέσει σοβαρότατα κακούργηματα από τη μια πλευρά και ελαφρά πλημμελήματα από την άλλη πλευρά.

2. Έτσι, το βασικό έγκλημα της παραγράφου 1 διαβαθμίζεται πλέον σε κακούργημα αν οι σχεδιαζόμενες πράξεις είναι επίσης κακούργηματα που στρέφονται κατά της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας, της προσωπικής ελευθερίας ή έχουν ως αντικείμενο την οικονομική εκμετάλλευση της γενετήσιας ζωής ή είναι κοινώς επικίνδυνα κακούργηματα ή κακούργηματα που στρέφονται κατά της ιδιοκτησίας, της περιουσίας, του νομίματος και των υπομνημάτων ή τέλος κακούργηματα που προβλέπονται στη νομοθεσία σχετικά με τα ναρκωτικά, τα όπλα και τις

εκρηκτικές ύλες και την προστασία από υλικά που εκπέμπουν επιβλαβείς για τον άνθρωπο ακτινοβολίες.

3. Στον περιορισμό του αξιοποιήσιμου κατά τις προηγούμενες παραγράφους συμβάλλουν, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα χαρακτηριστικά των προτεινόμενων διατάξεων σε σχέση ιδίως με την παραδοσιακή «συμμορία», όπως προβλέπεται μέχρι σήμερα στο ισχύον άρθρο 187 παράγραφοι 1 και 2 Π.Κ.: Έτσι:

α) στην αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος δεν αρκεί απλή ένωση προσώπων για τη διάπραξη αξιοποιήσιμων πράξεων, αλλά απαιτείται είτε συγκρότηση είτε συμμετοχή με την έννοια της ένταξης ως μέλους σε ήδη συγκροτηθείσα οργάνωση. Τα μη μέλη της οργάνωσης δεν εμπίπτουν στο αξιοποιήσιμο, πέρα από τυχόν ευθύνη τους κατά τις γενικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα (π.χ. ηθική αυτουργία ή άμεση συνέργεια).

β) Προκειμένου να υπάρξει σαφής διαφοροποίηση της εγκληματικής οργάνωσης από την απλή ένωση προσώπων, η οποία τιμωρείται σε βαθμό πλημμελήματος κατά την παράγραφο 3, εισάγονται στην παράγραφο 1 ορισμένα ελάχιστα εννοιολογικά γνωρίσματα εντοπισμού της, για τα οποία γίνεται άλλωστε λόγος και στη Σύμβαση του Παλέρμο. Πρόκειται για ένα ποιοτικό κριτήριο («δομημένη ομάδα»), ένα προσωπικό («τρία ή περισσότερα πρόσωπα») και ένα χρονικό («διάρκεια δράσης»).

γ) Τέλος, το έγκλημα διαμορφώνεται ως υπερχειλούς υποκειμενικής υπόστασης, απαιτείται δηλαδή τα μέλη της οργάνωσης να προβαίνουν στις πράξεις τους με σκοπό τη διάπραξη περισσότερων επιλεγμένων κακούργημάτων προβλεπόμενων στον Ποινικό Κώδικα ή σε ειδικούς ποινικούς νόμους.

4. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 187 Π.Κ. προβλέπεται η τιμώρηση πράξεων που αποσκοπούν στην παρεμπόδιση της απονομής δικαιοσύνης σχετικά με εγκλήματα της παραγράφου 1. Με τον τρόπο αυτόν αφ' ενός ποινικοποιούνται ορισμένες πράξεις (π.χ. δωροδοκία μαρτύρων) και αφ' ετέρου επιτείνονται οι επαπειλούμενες στις οικείες διατάξεις κυρώσεις (π.χ. στο άρθρο 330 Π.Κ.) χωρίς ευρύτερες επεμβασίες στον Ποινικό Κώδικα, ενώ οι εκεί προβλεπόμενες αξιόποινες συμπεριφορές συνδέονται πλέον ειδικότερα με τη ματαίωση της αποκάλυψης ή της δίωξης και τιμωρίας των πράξεων της παραγράφου 1.

5. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 187 Π.Κ. έχουν εννοποιηθεί οι παραγράφοι 1 και 2 του άρθρου όπως ισχύει σήμερα. Η επερχόμενη ουσιαστική μεταβολή αφορά την απεγκληματοποίηση της «σύστασης», ενώ προβλέπεται ελαφρώς αυστηρότερη ποινή (φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών) για τη συμμορία προς τέλεση πλημμελημάτων που τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.

6. Εξάλλου ως επιβαρυντική περίσταση θεωρείται σύμφωνα με την παράγραφο 4 η κατασκευή, προμήθεια ή κατοχή οπλών, εκρηκτικών υλών και χημικών ή βιολογικών υλικών ή υλικών που εκπέμπουν επιβλαβείς για τον άνθρωπο ακτινοβολίες για την τέλεση από τον υπαίτιο των κατά τα προηγούμενα εδάφια εγκλημάτων, καθώς και η επιδίωξη οικονομικού ή άλλου υλικού οφέλους των μελών της οργάνωσης. Οι «ιδεολογικές» εγκληματικές οργανώσεις είναι εύλογο να μην κρίνονται με την ίδια αυστηρότητα όπως οι κερδοσκοπικές.

7. Σε περίπτωση τέλεσης ενός από τα κύρια εγκλήματα της παραγράφου 1 η αυστηρότερη τιμώρηση των μελών της οργάνωσης που την επιχειρούν εξασφαλίζεται με τις ρυθμίσεις περί συρορής εγκλημάτων. Αν παντως η

εγκληματική οργάνωση ή συμμορία δεν έχει ακόμη τελέσει οποιοδήποτε από τα επιδιωκόμενα εγκλήματα, η συμμετοχή σε αυτήν είναι δίκαιο να αντιμετωπίζεται με μεγαλύτερη επιείκεια. Γι' αυτό προβλέπεται στην ίδια διάταξη η σχετική ελαφρυντική περίσταση.

8. Εξάλλου στην ίδια διάταξη προβλέπεται ότι από το αξιοποιήσιμο αποκλείονται πράξεις απλής συνέργειας στη συγκρότηση ή ένταξη σε εγκληματική οργάνωση, προκειμένου αφ' ενός μεν το αξιοποιήσιμο να περιοριστεί χρονικά στις ίδιες τις ιδρυτικές πράξεις της εγκληματικής οργάνωσης, αφ' ετέρου δε να μην επεκταθεί σε ενέργειες απλής συνέργειας, ιδίως ψυχικής, και ποινικοποιηθεί με αυτόν τον τρόπο π.χ. τυχόν έκφραση υποστήριξης των στόχων της οργάνωσης.

9. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 1 αντιμετωπίζεται η λεγόμενη «νομιμοποίηση προϊόντων ή εσόδων» που προέρχονται από το οργανωμένο έγκλημα. Η ποινική αντιμετώπιση του «ξεπλύματος» τέτοιων παράνομων εσόδων προβλέπεται ήδη στο ν. 2331/1995. Αλλά ο μακρύς κατάλογος των εγκληματικών δραστηριοτήτων του άρθρου 1 του νόμου αυτού δεν περιλαμβάνει όλες τις περιπτώσεις του οργανωμένου εγκλήματος (π.χ. έσοδα από ανθρωποκτονίες, από προσβολές της γενετήσιας ελευθερίας, από εγκλήματα περί το νόμισμα, που τελούν οργανωμένοι εγκληματίες). Για να καλυφθεί το κενό εντάχθηκε και το οργανωμένο έγκλημα στο άρθρο 1 του ν. 2331/1995 (χωρίς αριθμηση, αφού η ήδη υπάρχουσα είναι, περί το τέλος της, εσφαλμένη).

Άρθρο 2

10. Με το άρθρο 2 του σχεδίου ουσιαστικά αναδιαμορφώνεται η ισχύουσα διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 187 Π.Κ. για την επιεική μεταχείριση του δράστη (που μπορεί να φθάσει ως την απαλλαγή), ο οποίος διευκολύνει την πρόληψη εγκλημάτων. Η ρύθμιση λαμβάνει υπόψη τις εμπειρίες από την εφαρμογή του άρθρου 24 του ν. 1729/1987 για την «καταπολέμηση της διάδοσης ναρκωτικών, προστασία των νέων και άλλες διατάξεις», ενώ εντάσσεται στο ίδιο πνεύμα με τη διάταξη του άρθρου 45 Κ.Π.Δ.. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, μέλος της εγκληματικής οργάνωσης απαλλάσσεται από την ποινή για τις πράξεις της συγκρότησης ή συμμετοχής του άρθρου 187 παράγραφος 1, ως μέτρο επιείκειας, εφόσον καταστήσει δυνατή με αναγγελία στην αρχή την πρόληψη της διάπραξης ενός από τα σχεδιαζόμενα εγκλήματα ή με τον ίδιο τρόπο συμβάλλει ουσιαστικά στην εξάρθρωση της εγκληματικής οργάνωσης ή συμμορίας. Αν δεν έχει ασκηθεί ακόμα ποινική δίωξη, τότε ο εισαγγελέας απέχει από αυτήν με αιτιολογημένη διάταξη του και υποβάλλει τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος έχει τα οριζόμενα στην παράγραφο του άρθρου 43 Κ.Π.Δ. δικαιώματα.

Η ατιμωρησία του δράστη πάντως δεν επεκτείνεται και σε όσες περιπτώσεις αυτός έχει τελήσει κάποια από τα εγκλήματα που επιδιώκουν τα μέλη της οργάνωσης. Στις περιπτώσεις αυτές, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, το δικαστήριο επιβάλλει ποινή ελαττωμένη κατά το άρθρο 83 Π.Κ..

11. Με τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 προβλέπεται επίσης υποχώρηση της αρχής της νομιμότητας που διέπει την ποινική δίωξη, όταν το δημόσιο συμφέρον για τη μη δίωξη υπερτερεί. Σκοπός είναι η αποτελεσματική αντιμετώπιση μορφών του οργανωμένου εγκλήματος,

με την εξασφάλιση της δυνατότητας να καταγγέλλονται τα εγκλήματα αυτά χωρίς το φόβο της δίωξης του μηνυτή για τις οπωσδήποτε ελαφρότερες παραβάσεις του νόμου περί αλλοδαπών και περί εκδιδομένων με αμοιβή προσώπων. Ο περιορισμός του μέτρου αυτού μόνο στις συγκεκριμένες παραβάσεις σηματοδοτεί και την έκταση εφαρμογής του, η οποία κατά λογική πρόβλεψη θα αφορά πρόσωπα που ουσιαστικά αποτελούν θύματα του οργανωμένου εγκλήματος. Η αποχή όμως από την ποινική δίωξη δεν είναι οριστική, αλλά προσωρινή, ώστε να μπορεί ο εισαγγελέας να επανέλθει σε περίπτωση που η αρχική καταγγελία υπήρξε μεν αληθοφανής, αποδείχθηκε όμως στη συνέχεια ως ψευδής και υποβολιμαία.

Για τους ίδιους λόγους κρίθηκε αναγκαία η αναστολή της με οποιονδήποτε τρόπο απέλασης αλλοδαπού, ο οποίος καταγγέλλει βασίμως αξιόποινες πράξεις που τελέστηκαν από εγκληματική οργάνωση και η κατ' εξαίρεση χορήγηση άδειας παραμονής, μέτρο που θα ενθαρρύνει αποφασιστικά την καταγγελία μορφών του οργανωμένου εγκλήματος.

Η εφαρμογή των μέτρων με αιτιολογημένη διάταξη του αρμόδιου εισαγγελέα πλημμελειοδικών και έγκρισή της από τον εισαγγελέα εφετών αποτελεί επαρκή εγγύηση για την αποφυγή καταχρήσεων.

Άρθρο 3

12. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του σχεδίου τροποποιείται το ισχύον άρθρο 272 Π.Κ. κατά τρόπο που να συνάδει με τα αιτήματα ενός σύγχρονου κράτους δικαίου. Έτσι, απαλείφονται από αυτό όσες προσθήκες είχαν επέλθει στην περίοδο της δικτατορίας και μειώνονται δραστικά οι προβλεπόμενες βαρύτατες ποινές.

Εξάλλου με την παράγραφο 2 του άρθρου 3 καταργούνται οι δρακόντιες διατάξεις περί δημεύσεως του άρθρου 272 Α Π.Κ., αφού οι ισχύουσες γενικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και εκείνες της ειδικής ποινικής νομοθεσίας μας κρίθηκαν ως απολύτως επαρκείς για την αντιμετώπιση των σχετικών με τη δήμευση ζητημάτων.

Άρθρο 4

13. Με τη διάταξη του άρθρου 4 ρυθμίζεται το ζήτημα του δικαστηρίου που θα είναι αρμόδιο για την εκδίκαση των κακουρηγημάτων, τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 187 Π.Κ. και των συναφών με αυτά πράξεων.

Με τη ρύθμιση ορίζεται ως αρμόδιο δικαστήριο το Τριμελές Εφετείο, πράγμα που σημαίνει ότι σε δεύτερο βαθμό αρμόδιο είναι το Πενταμελές Εφετείο. Πρόκειται για δικαστήρια που τα μέλη τους διακρίνονται για την εμπειρία και τη νομική κατάρτιση τους, ενώπιον των οποίων εκδικάζονται και μέχρι τώρα τα περισσότερα από τα κακουρηγήματα που αναφέρονται στο άρθρο 187 Π.Κ.. Ειδική πρόβλεψη υπάρχει για την εκδίκαση των συναφών πράξεων από το ίδιο δικαστήριο, έστω και αν κάποια από αυτές τιμωρείται βαρύτερα από την κυρία πράξη. Πρόκειται για ρύθμιση που ισχύει ήδη για μια σειρά κακουρηγημάτων, σύμφωνα με την παραγραφο 1 του άρθρου 12 του ν. 1897/1990.

Άρθρο 5

14. Με το άρθρο 5 του σχεδίου προστίθεται στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας νέα διάταξη, δηλαδή το άρθρο 200 Α, με την οποία εισαγεται ρητά στη νομοθεσία μας η

εξέταση του D.N.A. ως ένα είδος πραγματογνωμοσύνης. Η ρύθμιση στηρίχθηκε κατά βάση στη γνωμοδότηση αρ. 15/2001 της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, την οποία ζήτησε το Υπουργείο Δικαιοσύνης. Η νέα αυτή εξέταση είναι υποχρεωτική (όπως και η πραγματογνωμοσύνη σύμφωνα με το ισχύον άρθρο 183 Κ.Π.Δ.), με την έννοια ότι δεν χρειάζεται η συναίνεση του εξεταζομένου, έχει δε καθιερωθεί πρόσφατα και σε πολλές αλλοδαπές ποινικές νομοθεσίες και μάλιστα υπό λιγότερες εγγυήσεις από εκείνες που ορίζονται στις προβλέψεις του νεοπαγούς άρθρου 200 Α Κ.Π.Δ.. Έχει επί πλέον κριθεί από ξένα συνταγματικά δικαστήρια ότι η υποχρεωτική εξέταση του D.N.A. (που αποκαλείται «γενετικό δακτυλικό αποτύπωμα»), υπό την προϋπόθεση ότι δεν θα καταγράφονται άλλα δεδομένα πέρα από τα απαραίτητα για τη διαπίστωση της ταυτότητας, δεν θίγει στον πυρήνα της την προσωπικότητα του ατόμου και είναι συνταγματικά αποδεκτή, αν είναι απολύτως αναγκαία για αντεγκληματικούς σκοπούς. Διαφορετικό από την υποχρεωτικότητα είναι το ζήτημα της άσκησης εξαναγκασμού πάνω στο ανθρώπινο σώμα για τη λήψη του D.N.A., ζήτημα του οποίου η συνταγματικότητα θα κριθεί βάσει των άρθρων 2 παράγραφος 1 και 5 παράγραφος 3 του Συντάγματος (όπως και στην περίπτωση του άρθρου 183 Κ.Π.Δ.).

15. Σύμφωνα με την παράγραφο 1 η ανάλυση του D.N.A. θα επιτρέπεται μόνο όταν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι έχει τελεσθεί κάποιο κακούρηγμα με χρήση βίας (ανθρωποκτονία, σωματική βλάβη ή κακούρηγμα, στην αντικειμενική υπόσταση του οποίου προβλέπεται η βία ως μέσο τέλεσης) ή κάποιο εγκλημα (κακούρηγμα ή πλημμέλημα) που στρέφεται κατά της γενετήσιας ελευθερίας και μόνο με βούλευμα του αρμόδιου δικαστικού συμβουλίου. Επίσης η ανάλυση του D.N.A. θα επιτρέπεται μόνο για τη διαπίστωση της ταυτότητας του δράστη. Άλλα δεδομένα (π.χ. ασθένειες ή άλλα χαρακτηριστικά του προσώπου) δεν θα επιτρέπεται να εξετάζονται και να καταγράφονται, η δε ανάλυση πρέπει να διεξάγεται πάντοτε σε κρατικό ή πανεπιστημιακό εργαστήριο που είναι επαρκώς εξοπλισμένο για το σκοπό αυτόν.

Το βιολογικό υλικό που απαιτείται για την ανάλυση του D.N.A. λαμβάνεται χωρίς τη συναίνεση του φορέα του, δεν επιτρέπονται ωστόσο σοβαρές επεμβάσεις στο σώμα που θίγουν την αξία του ανθρώπου. Υποχρεωτική είναι η ανάλυση του D.N.A., αν τη ζητεί ο ίδιος ο κατηγορούμενος για να αποδείξει την αθωότητά του.

16. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 200 Α Κ.Π.Δ. ορίζονται τα δικαιώματα του προσώπου από το οποίο λήφθηκε το βιολογικό υλικό. Έτσι, αν η ανάλυση αποβεί θετική (αν δηλαδή διαπιστωθεί ότι το D.N.A. του βιολογικού υλικού που λήφθηκε είναι ταυτόσημο με εκείνο του βιολογικού υλικού που είχαν στη διάθεσή τους οι διωκτικές αρχές), είναι δυνατή η επανάληψη της ανάλυσης μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου, παρουσία τεχνικού συμβούλου που θα ορίσει ο ίδιος, κατ' ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 204 έως 208 Κ.Π.Δ.. Αν αντίθετα η ανάλυση αποβεί αρνητική, τότε το δικαστικό συμβούλιο που τη διετάξε αποφασίζει για την άμεση καταστροφή του βιολογικού υλικού σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 4 και για την εξάλειψη των σχετικών δεδομένων.

17. Με την παράγραφο 3 καθιερώνεται ο κανόνας, σύμφωνα με τον οποίο μετά την αμετάκλητη περάτωση της ποινικής δίκης πρέπει σε κάθε περίπτωση (δηλαδή είτε πρόκειται για αθώωση είτε για καταδίκη του κατηγο-

ρουμένου, να καταστρέφεται το βιολογικό υλικό και τα σχετικά δεδομένα. Ο κανόνας ωστόσο αυτός επιδέχεται μια εξαίρεση: Είναι δηλαδή, δυνατόν να διατηρηθεί το βιολογικό υλικό και τα σχετικά δεδομένα εφόσον: α) ο κατηγορούμενος έχει καταδικασθεί αμετακλήτως, β) τη διατήρηση του βιολογικού υλικού και των σχετικών δεδομένων διατάξει το συμβούλιο εφετών με ειδικώς για το σκοπό αυτόν αιτιολογημένο βούλευμά του, και γ) η διατήρηση αυτή κριθεί αναγκαία για τη διαλεύκανση και άλλων αξιόποινων πράξεων, για τις οποίες επιτρέπεται, σύμφωνα με την παράγραφο 1, η ανάλυση του D.N.A..

18. Τέλος, με την παράγραφο 4 ορίζεται ειδικότερα η διαδικασία καταστροφής του βιολογικού υλικού και το απώτατο χρονικό διάστημα μέσα στο οποίο αυτή πρέπει να λάβει χώρα, καθιερώνεται δε δικαίωμα του προσώπου από το οποίο λήφθηκε το βιολογικό υλικό να παρίσταται με συνήγορο και τεχνικό σύμβουλο στην καταστροφή του.

Άρθρο 6

19. Με το άρθρο 6 η Ελληνική Πολιτεία ανταποκρίνεται προς τα οριζόμενα στο άρθρο 20 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το οργανωμένο έγκλημα, προτείνονται δηλαδή σε αυτό ορισμένες ανακριτικές έρευνες, οι οποίες, όπως έχει στην πράξη αποδειχθεί, προσφέρονται για την εξάρθρωση των εγκληματικών οργανώσεων.

Πρέπει να τονισθεί ότι όλες οι προβλεπόμενες έρευνες αποτελούν ήδη ισχύον δικαίωμα στη χώρα μας (βλ. παραπάνω υπό 1 2). Στην προκειμένη περίπτωση απλώς εντάχθηκαν στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας στο οικείο κεφάλαιο περί ερευνών (άρθρο 253Α) και ενιαιοποιήθηκαν οι προϋποθέσεις διενέργειάς τους, που σήμερα είναι ετερόκλητες και ασυστηματοποίητες.

Αξίζει ακόμη να σημειωθεί ότι, κατά τα πορίσματα του αφιερωμένου στο οργανωμένο έγκλημα πρόσφατου Ζ' Πανελληνίου Συνεδρίου της Ελληνικής Εταιρείας Ποινικού Δικαίου (βλ. Πρακτικά του Συνεδρίου, εκδ. «Δίκαιο και Οικονομία», Π.Ν. Σάκουλα, Αθήνα 2000, σελ. 245, αρ. 8), «στο ποινικό δικονομικό δίκαιο απαιτείται ιδιαίτερη πρόβλεψη ανακριτικών πράξεων (επιτηρηση, αστυνομική διείσδυση, μαγνητοφωνήσεις ομιλιών, μαγνητοσκοπήσεις κινήσεων υπόπτου κ.λπ.), υπό την προϋπόθεση προηγούμενης άδειας από δικαστικό λειτουργό».

20. Στην παραγραφο 1 του άρθρου 253Α Κ.Π.Δ. ορίζεται ότι η διενέργεια των ανακριτικών αυτών ερευνών επιτρέπεται μόνο για τη διακρίβωση των αξιόποινων πράξεων που τελούνται από εγκληματική οργάνωση κατά τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 187 Π.Κ.. Στη συνέχεια ορίζονται συγκεκριμένα οι επιτρεπόμενες ανακριτικές πράξεις όπως προβλέπονται ήδη σε ειδικά ποινικά νομοθετήματα. Πρόκειται για την ανακριτική διείσδυση, τις ελεγχόμενες μεταφορές, την άρση του απορρητού των επιστολών και των τηλεπικοινωνιών, την καταγραφή με συσκευές ήχου ή εικόνας ή με άλλα ειδικά τεχνικά μέσα, την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και τον έλεγχο της κίνησης λογαριασμών σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

Επισημαίνεται ότι, καθόσον αφορά ειδικότερα τις ανακριτικές πράξεις της ανακριτικής διείσδυσης (άρθρο 253 Α, παραγράφος 1, στοιχείο α') και της καταγραφής με συσκευές ήχου ή εικόνας (άρθρο 253Α παραγράφος 1, στοιχείο δ'), το σχέδιο δεν αρκείται στην απλή αναφορά τους, αλλά κάνει περαιτέρω μνεία των συγκεκριμένων

προϋποθέσεων, υπό τις οποίες η διενέργεια των εν λόγω ανακριτικών πράξεων είναι νόμιμη. Έτσι, η ανακριτική διείσδυση λ.χ. δεν επιτρέπεται γενικώς, αλλά μόνον εφόσον έχει «παθητικό» χαρακτήρα, περιορίζεται δηλαδή στις πράξεις εκείνες που είναι αναγκαίες για τη διακρίβωση εγκλημάτων, την τέλεση των οποίων τα μέλη μιας εγκληματικής οργάνωσης είχαν αποφασίσει πριν από την έναρξη της διείσδυσης. Εξάλλου, η καταγραφή με συσκευές ήχου και εικόνας αφορά μόνο συμπεριφορά ή γεγονότα που λαμβάνουν χώρα εκτός κατοικίας (ιδιωτικής ή επαγγελματικής).

21. Περαιτέρω, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 253Α, η διενέργεια ανάκρισης με τις έρευνες αυτές δεν επιτρέπεται σε κάθε περίπτωση, αλλά μόνον εφόσον οι ενδείξεις ότι έχουν τελεσθεί αξιόποινες πράξεις, κατά τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 187 Π.Κ., είναι σοβαρές (επομένως απλή καταγγελία, φυσικά, δεν αρκεί) και μόνο αν η εξάρθρωση της εγκληματικής οργάνωσης είναι με άλλον τρόπο αδύνατη ή ουσιωδώς δυσχερής. Εξάλλου, για τη συνδρομή των προϋποθέσεων αυτών, όπως επίσης για τη χρονική διάρκεια της ανακριτικής έρευνας, αποφαινεται, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου, με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμά του, το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο μετά από πρόταση του εισαγγελέα. Υπό τις ίδιες προϋποθέσεις και μόνο σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις είναι πάντως δυνατόν να διατάξει τη διεξαγωγή της έρευνας και ο εισαγγελέας ή ο ανακριτής. Στις περιπτώσεις αυτές πρέπει ωστόσο το ζήτημα να εισαχθεί το αργότερο μέσα σε τρεις ημέρες στο δικαστικό συμβούλιο που θα κρίνει επί της νομιμότητας της ανακριτικής έρευνας. Διαφορετικά η διάταξη του ανακριτή ή του εισαγγελέα παύει αυτοδικαίως να ισχύει με τη λήξη της τριήμερης προθεσμίας.

22. Η παράγραφος 4 του άρθρου περιέχει ρυθμίσεις που αφορούν τα λεγόμενα «τυχαία ευρήματα». Κατά την προτεινόμενη διάταξη η αποδεικτική αξιοποίηση των στοιχείων ή των γνώσεων που αποκτήθηκαν κατά τη διενέργεια της ανακριτικής έρευνας επιτρέπεται μόνο για τους λόγους που είχε ορίσει το δικαστικό συμβούλιο όταν επέτρεψε την διεξαγωγή της. Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται η αποδεικτική αξιοποίησή τους και για τη βεβαίωση του εγκλήματος, τη σύλληψη των δραστών και την εξάρθρωση άλλης εγκληματικής οργάνωσης, εφόσον το δικαστικό συμβούλιο αποφανθεί εκ νέου σχετικά.

Τέλος, με την παράγραφο 5 του άρθρου ρυθμίζονται ζητήματα συρροής των διατάξεων του παρόντος άρθρου με εκείνες της ειδικής ποινικής νομοθεσίας, στις οποίες προβλέπεται η διενέργεια αντίστοιχων ανακριτικών πράξεων (κατά τούτο η διάταξη αυτή δεν ταυτίζεται με εκείνη του άρθρου 595 Κ.Π.Δ.). Σύμφωνα λοιπόν με την προτεινόμενη ρύθμιση το ισχύον νομοθετικό καθεστώς που διέπει τη διενέργεια των ανακριτικών αυτών πράξεων δεν μεταβάλλεται από τις ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου, ισχύει δε στο ακέραιο, αν δεν έρχεται σε αντίθεση με αυτές. Κατά συνέπεια οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται λ.χ. στην ανακριτική διείσδυση, στις ελεγχόμενες μεταφορές ή στην καταγραφή με συσκευές ήχου και εικόνας που προβλέπονται σε ειδικούς ποινικούς νόμους, αφού με αυτές προσδιορίζονται ειδικότερα οι προϋποθέσεις νόμιμης διεξαγωγής τους που δεν ρυθμίζονται στις διατάξεις των ειδικών ποινικών νόμων. Αντίθετα οι διατάξεις του παρόντος δεν θίγουν προβλέψεις όσων ειδικών ποινικών νόμων δεν έρχονται σε αντίθεση με αυτές και ρυθμίζουν άλλα ζητήματα ή παρέχουν στον

κατηγορούμενο άλλα δικαιώματα (όπως λ.χ. συμβαίνει με τους νόμους 2225/1994 και 2331/1995).

Άρθρο 7

23. Με τη διάταξη του άρθρου 7 ρυθμίζεται ο τρόπος περάτωσης της κύριας ανάκρισης για τα κακουργήματα του άρθρου 187 Π.Κ. και των συναφών με αυτά πράξεων. Έτσι, αρμόδιο για την περάτωση και την παραπομπή ή τη μη παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο είναι το Συμβούλιο Εφετών, που αποφαινεται αμετάκλητα. Πρόκειται για τη ρύθμιση που ισχύει σήμερα για τα κακουργήματα του ν. 1608/1950, σύμφωνα με την παράγραφο 7 του άρθρου 5 του ν. 1738/1987. Με τον τρόπο αυτόν και επιταχύνεται η διαδικασία, με την αποφυγή της έκδοσης τριών βουλευμάτων, αλλά και ανατίθεται η κρίση και η ευθύνη για την παραπομπή ή μη του κατηγορουμένου στο ακροατήριο σε ένα έμπειρον δικαστικό σχηματισμό, όπως είναι το Συμβούλιο Εφετών.

Άρθρο 8

24. Στο άρθρο 8 αντιμετωπίζεται το ζήτημα της «ποινικής» ευθύνης νομικών προσώπων που εμπλέκονται σε επιχειρήσεις οργανωμένου εγκλήματος. Συνήθως θα πρόκειται για οικονομικό οργανωμένο έγκλημα, όπως ξέπλυμα βρώμικου χρήματος κ.λπ.. Όπως είναι γνωστό, ποινική ευθύνη έχουν, κατά το δίκαιό μας, μόνο φυσικά πρόσωπα και έτσι τα νομικά πρόσωπα θα διέφευγαν από οποιεσδήποτε σοβαρές κυρώσεις, πέρα από τις προβλεπόμενες για άλλους λόγους στην εμπορική ιδίως νομοθεσία, πράγμα που η έννομη τάξη μας δεν μπορεί να επιδοκιμάζει, ιδίως μάλιστα όταν το νομικό πρόσωπο είναι ο τελικός αποδέκτης του περιουσιακού οφέλους που προκύπτει από επιχειρήσεις του οργανωμένου εγκλήματος. Η δογματική και κάπως εννοιοκρατική αυτή αντίληψη για μη ποινική ευθύνη των νομικών προσώπων (λογικά, μόνο η στερητική της ελευθερίας ποινή δεν νοείται επί νομικών προσώπων) είναι, βεβαίως, ισχύον δίκαιο. Η προτεινόμενη ρύθμιση δεν επιδιώκει να διαταράξει το παραπάνω δόγμα του ποινικού δικαίου και γι' αυτό δεν χαρακτηρίζει τις προβλεπόμενες κυρώσεις σε βάρος των νομικών προσώπων ως ποινικές. Οι κυρώσεις αυτές προβλέπονται ως έννομες συνέπειες της πεοιγραφόμενης παράνομης συμπεριφοράς των νομικών προσώπων και εφόσον αυτά έχουν πορισθεί άμεσο περιουσιακό όφελος από τα κακουργήματα των παραγράφων 1 έως 3 του άρθρου 187 Π.Κ.. Δεν υπάρχει πάντως αμφιβολία ότι λόγος των κυρώσεων είναι η έντονη κοινωνική απαξία της συμπεριφοράς των νομικών προσώπων που τις υφίστανται. Προυπόθεση προηγούμενης ποινικής καταδίκης φυσικού προσώπου (π.χ. στελέχους του νομικού προσώπου) για τις προβλεπόμενες αξιόποινες πράξεις δεν τίθεται. Η τυχόν αμφισβήτηση της συνδρομής των προϋποθέσεων της επιβληθείσας κύρωσης, όταν δεν υπάρχει δεδικασμένο ποινικού δικαστηρίου, θα ελέγχεται προφανώς από τα διοικητικά δικαστήρια.

25. Για τις επιχειρήσεις που δεν ανήκουν σε νομικό αλλά σε φυσικό πρόσωπο είναι δυνατή η ποινική καταδίκη του φυσικού προσώπου και επομένως η επιβολή παρεπόμενης ποινής (π.χ. του άρθρου 67 Π.Κ.) που πληττει την επιχείρησή του. Εν τούτοις, για λόγους ίσης μεταχειρίσεως ως προς τις προϋποθέσεις και τα λαμβανόμενα μέ-

τρα, προβλέπεται η επέκταση της ρύθμισης του άρθρου 8 και σε επιχειρήσεις, δηλαδή και σε αυτές που δεν έχουν νομική προσωπικότητα.

26. Σημαντική, τέλος, είναι η διάκριση ανάμεσα στη γνώση και στην άγνοια από αμέλεια της προέλευσης του παράνομου οφέλους που πορίσθηκε το νομικό πρόσωπο ή η επιχείρηση από τις κακουργηματικές πράξεις του άρθρου 187 Π.Κ. και η αντίστοιχη διαφοροποίηση της βαρύτητας των κυρώσεων που επαπειλούνται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 8. Ειδικά με την παράγραφο 2 θεσπίζεται ουσιαστικά ένα καθήκον επιμέλειας, το οποίο βαρύνει τα πρόσωπα που ασκούν τη διοίκηση του νομικού προσώπου ή εκείνα που διαχειρίζονται υποθέσεις του και αφορά τον έλεγχο της πηγής των εσόδων και άλλων ωφελημάτων. Τα εν λόγω πρόσωπα είναι με άλλα λόγια υποχρεωμένα να λαμβάνουν τα κατάλληλα οργανωτικά μέτρα, ώστε να αποκλείεται ο παράνομος πλουτισμός του νομικού προσώπου από κακουργηματικές πράξεις του άρθρου 187 Π.Κ.. Διαφορετικά, το νομικό πρόσωπο ή η επιχείρηση θα υφίσταται τις (ηπιότερες εδώ) κυρώσεις της παραγράφου 2.

Άρθρο 9

27. Η προστασία των μαρτύρων που εξετάζονται κατά την ποινική διαδικασία για εγκλήματα που τελούνται από εγκληματικές οργανώσεις προβλέπεται στη νομοθεσία των περισσότερων χωρών της Ευρώπης. Στην ελληνική νομοθεσία υφίσταται κενό, η ανάγκη πλήρωσης του οποίου έχει κατ' επανάληψη επισημανθεί (βλ. Πρακτικά του Ζ' Πανελληνίου Συνεδρίου της Ελληνικής Εταιρείας Ποινικού Δικαίου, ό.π., αρ. 13) και υπογραμμίζεται περαιτέρω από το γεγονός ότι κατά το παρελθόν εγκληματικές οργανώσεις έχουν στραφεί εναντίον μαρτύρων με πράξεις εκφοβισμού ή εκδίκησης. Το κενό αυτό καλύπτεται με τις διατάξεις του άρθρου 9 του σχεδίου.

Τα προβλεπόμενα μέτρα προστασίας για τους μάρτυρες κλιμακώνονται ανάλογα με την εκτίμηση του κινδύνου που αντιμετωπίζουν, αρχίζοντας από την κατ' εξαίρεση μετάθεση ή μετάταξη ή απόσπαση των δημοσίων υπαλλήλων, τη φύλαξή τους από κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό της αστυνομίας, τη μη αναγραφή των στοιχείων που προσδιορίζουν την ταυτότητά τους και φθάνουν μέχρι την εξέταση με τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων μετάδοσής της και τη μεταβολή των στοιχείων ταυτότητάς τους. Τέτοια ακριβώς μέτρα προστασίας των μαρτύρων προβλέπει και η Σύμβαση του Ο.Η.Ε. που υπογράφηκε πρόσφατα στο Παλέρνο.

28. Η λήψη μέτρων προστασίας μαρτύρων διέπεται από τις αρχές της εκούσιας συμμετοχής, της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας. Η προβλεπόμενη υποχρέωση αποκάλυψης του πραγματικού ονόματος του μάρτυρα, αν το ζητήσει διάδικος ή ο εισαγγελέας, είναι επαρκής εγγύηση για την προστασία των δικαιωμάτων του κατηγορούμενου. Άλλωστε, ως πρόσθετη εγγύηση ορίζεται ότι αν δεν αποκαλυφθούν τα στοιχεία ταυτότητας του μάρτυρα, μόνη η κατάθεσή του δεν είναι αρκετή για να θεμελιώσει καταδίκη του κατηγορουμένου. Για να μην καθίσταται παντως ανενεργός ο θεσμός της προστασίας μαρτύρων στην επ' ακροατηρίου διαδικασία παρέχεται στο δικαστήριο η δυνατότητα να διατάξει όσα ορίζονται στο άρθρο 354 Κ.Π.Δ..

Άρθρο 10

29. Πρόβλεπονται, τέλος, για πρώτη φορά, στο άρθρο 10 του σχεδίου, μέτρα προστασίας των δικαστικών λειτουργιών που ερευνούν ή εκδικάζουν υποθέσεις οργανωμένου εγκλήματος, καθώς και μέτρα εξασφάλισης της ζωής και σωματικής ακεραιότητας των κρατούμενων που επιθυμούν να αποκαλύψουν τη δραστηριότητα εγκληματικών οργανώσεων.

Άρθρο 11

30. Είναι γνωστό ότι ειδικά το πρόβλημα των ναρκωτικών απασχολεί όλο και περισσότερο τις σύγχρονες κοινωνίες, οι οποίες λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την καταπολέμησή του. Οι κίνδυνοι που προέρχονται από τη διείσδυση της μαστιγας των ναρκωτικών στην κοινωνική ζωή της χώρας μας είναι πλέον ορατή με συνέπεια να προβάλλει ως επιτακτική η αναγκαιότητα για τη χάραξη μιας πλέον ορθολογικής πολιτικής προς αντιμετώπιση του φαινομένου αυτού. Στο πλαίσιο της παραπάνω πολιτικής κρίνεται σκόπιμη η ενίσχυση του μηχανισμού δίωξης των ναρκωτικών με την ανάθεση της εποπτείας και καθοδήγησης του προανακριτικού έργου της Διεύθυνσης Ασφάλειας Αττικής και Θεσσαλονίκης σε εισαγγελέα ή αντεισαγγελέα εφετών, ώστε να εξασφαλίζεται η αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση του φαινομένου αυτού.

Άρθρο 12

31. Με το τελευταίο άρθρο 11 του σχεδίου ορίζεται η έναρξη ισχύος του νόμου από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 30 Απριλίου 2001

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Β. Παπανδρέου

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Μιχ. Σταθόπουλος

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γ. Παπαντωνίου

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Μιχ. Χρυσοχοϊδης

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1 του ν. 2331/1995

Για την εφαρμογή των διατάξεων του πρώτου κεφαλαίου αυτού του νόμου οι ακόλουθοι όροι έχουν την εξής έννοια:

α. «Εγκληματική δραστηριότητα», τα εγκλήματα που προβλέπονται από τις εξής διατάξεις, όπως ισχύουν:

αα) Τα εγκλήματα που προβλέπονται από το νόμο για την καταπολέμηση της διάδοσης των ναοκωτικών.

αβ) Τα εγκλήματα της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του ν. 2168/1993 «οπλ. πυρομαχικά κ.λπ.».

αγ) Της ληστείας (άρθρο 380 Ποινικού Κώδικα).

αδ) Της εκβίασης (άρθρο 385 παρ. 1, περιπτ. α'-β' Ποινικού Κώδικα).

αε) Της αρπαγής (άρθρο 322 Ποινικού Κώδικα).

αστ) Της κλοπής ιδιαίτερα μεγάλης αξίας (άρθρο 372 παράγραφος 1 εδάφιο β' Ποινικού Κώδικα) και των διακεκριμένων περιπτώσεων κλοπής του άρθρου 374 περίπτωση α'-στ' του Ποινικού Κώδικα.

αζ) Της υπεξαίρεσης, αν το αντικείμενο της είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας (άρθρο 375 παράγραφος 1β' του Ποινικού Κώδικα) ή αν η πράξη ενέχει κατάχρηση ιδιαίτερης εμπιστοσύνης ή συντρέχουν οι λοιπές περιστάσεις του άρθρου 375 παράγραφος 2 του Ποινικού Κώδικα.

αη) Της απάτης, αν η ζημία που προξενήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλη (άρθρο 386 παράγραφος 1 εδάφιο β' του Ποινικού Κώδικα) ή αν ο υπαίτιος διαπράττει απάτες κατ' επάγγελμα ή κατά συνήθεια ή αν οι περιστάσεις υπό τις οποίες έγινε η πράξη μαρτυρούν ότι είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος (άρθρο 386 παράγραφος 3 του Ποινικού Κώδικα).

αθ) της παράνομης εμπορίας αρχαιοτήτων.

αι) της κλοπής φορτίου πλοίου, αν το αντικείμενό της είναι ιδιαίτερως μεγάλης αξίας (άρθρο 217 παράγραφος 1 εδάφιο β' Κώδικα Δημοσίου Ναυτικού Δικαίου).

αια) Τα προβλεπόμενα υπό τα στοιχεία γ' και δ' εδάφιο δεύτερο της παραγράφου 2 και από την παράγραφο 3 του άρθρου 10 του ν. 1383/1983 «αφαιρέσεις και μεταμοσχεύσεις ανθρώπινων ιστών και οργάνων».

αιβ) Της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 1608/1950 «περί αυξήσεων των ποινών των προβλεπομένων δια τους καταχραστάς του δημοσίου», όπως ισχύει.

αιγ) Της λαθρεμπορίας, όταν εμπíπτουν στις περιπτώσεις του άρθρου 102 παράγραφος 1 Β του Τελωνειακού Κώδικα (ν. 1165/1918, όπως ισχύει).

αιδ) Τα προβλεπόμενα από το ν.δ. 181/1974 «περί προστασίας εξ ιοντιζουσών ακτινοβολιών».

αιε) Τα προβλεπόμενα και τιμωρούμενα από τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 349 του Ποινικού Κώδικα.

αιστ) Τα προβλεπόμενα και τιμωρούμενα από τις διατάξεις του β.δ/τος 29/1971 «περί κωδικοποίησης εις ενιαίον κείμενον των ισχυουσών διατάξεων περί τυχηρών και μη παιγνίων».

«αιζ. Τα προβλεπόμενα και τιμωρούμενα από τις διατάξεις των άρθρων 235, 236 και 237 του Ποινικού Κώδικα».

*** Το εδάφιο αιτ' προστέθηκε με την παρ. 16 του άρθρου 2 του ν. 2479/1997 ΦΕΚ 67Α/6.5.1997.

«αιζ) της τοκογλυφίας αν αυτή ασκείται κατά επάγγελμα ή κατά συνήθεια (άρθρο 404, παρ. 3, Ποινικού Κώδικα),

αιη) της λαθρομεταναστεύσεως (άρθρο 19 του ν. 1941/1991),

αιθ) της λαθρεμπορίας πυροπηκτικών υλικών κ.λπ. ραδιενεργών ουσιών, πέραν της περιπτώσεως του ανωτέρω εδαφίου αιγ».

*** Οι περιπτώσεις αιτ, αιη, αιθ προστέθηκαν με την παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 2515/1997 ΦΕΚ 154 Α'.

«ακβ) Τα προβλεπόμενα και τιμωρούμενα από τις διατάξεις των άρθρων τρίτο, τέταρτο και έκτο του νόμου, με τον οποίο κυρώνεται η Σύμβαση σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των συναφών με αυτή Πρωτοκόλλων».

*** Η περίπτωση ακβ' προστέθηκε με το άρθρο ένατο του ν. 2803/2000 ΦΕΚ 46 Α' /3.3.2000.

Άρθρο 187
Σύσταση και συμμορία

1. Όποιος συμφωνεί με άλλον να διαπράξουν ορισμένο κακούργημα ή ενώνεται με άλλον για τη διάπραξη περισσότερων κακούργημάτων που δεν καθορίστηκαν ακόμη ειδικά, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών.

2. Όποιος συμφωνεί ή ενώνεται με άλλον για να διαπράξουν ένα ή περισσότερα πλημμελήματα για τα οποία απειλείται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους τιμωρείται με φυλάκιση.

3. Ο υπαίτιος απαλλάσσεται από την ποινή των προηγούμενων παραγράφων αν με αναγγελία στην αρχή καταστήσει δυνατή την πρόληψη της διάπραξης των κακούργημάτων ή πλημμελημάτων.

(Άρθρο 1 παρ. 1 του σχεδίου νόμου)

Άρθρο 272
Παραβάσεις σχετικές με τις εκρηκτικές ύλες

1. Όποιος κατασκευάζει, προμηθεύεται ή κατέχει εκρηκτικές ύλες ή εκρηκτικές βόμβες με σκοπό να τις χρησιμοποιήσει για να προξενήσει κοινό κίνδυνο σε ξένα πράγματα ή κίνδυνο για άνθρωπο ή να τρομοκρατήσει τους πολίτες ή να τις παραχωρήσει σε άλλον για τέτοια χρήση, τιμωρείται με κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον 100.000 μεταλλικών δραχμών.

2. Όποιος κατασκευάζει, προμηθεύεται, παραδίδει, παραλαμβάνει, φυλάσσει, αποκρύπτει ή μεταφέρει εκρηκτικές ύλες ή εκρηκτικές βόμβες, για τις οποίες γνωρίζει ή οφείλει να συμπεράνει ότι προορίζονται για την εγκληματική χρήση της παρ. 1, τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή τουλάχιστον 100.000 μεταλλικών δραχμών. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος, ενώ γνωρίζει ή οφείλει να συμπεράνει ότι κάποιος άλλος έχει σκοπό να κάνει εγκληματική χρήση εκρηκτικών υλών ή εκρηκτικών βομβών της παρ. 1, τον καθοδηγεί με οποιονδήποτε τρόπο για την κατασκευή, χρήση, προμήθεια, παράδοση, μεταφορά ή φύλαξη τους.

3. Μένει ατιμώρητη οποιαδήποτε από τις πράξεις των προηγούμενων παραγράφων αν η πρόληψη της τέλεψης της οφείλεται στην αναγγελία που έκανε στην αρχή κάποιος οικείος των συμμετόχων.

4. Αν δύο ή περισσότεροι συναποφασίσουν να τελέσουν κάποια από τις πράξεις του άρθρου αυτού και του άρθρου 270 ή συνυποχρεωθούν μεταξύ τους για μία τέτοια πράξη, τιμωρούνται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή τουλάχιστον 100.000 μεταλλικών δραχμών.

Άρθρο 3 παρ. 1
παρ. 5 του άρθρου 111 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

5. Τα κακούργηματα της πειρατείας και τα κακούργηματα κατά της ασφάλειας της σιδηροδρομικής ή υδάτινης συγκοινωνίας ή της αεροπλοΐας, που προβλέπονται στον Ποινικό Κώδικα ή σε ειδικούς ποινικούς νόμους, καθώς και τα συναφή με αυτά πλημμελήματα και κακούργηματα, έστω και αν τα τελευταία τιμωρούνται βαρύτερα

Άρθρο 4 του σχεδίου νόμου
Καταργούμενη διάταξη

Ποινικός Κώδικας

Άρθρο 272Α

Στις παραβάσεις των διατάξεων των άρθρων 270 και 272 η καταδικαστική απόφαση διατάσσει να δημευθούν: α) τα αντικείμενα και τα μεταφορικά μέσα που χρησίμευσαν ή προορίζονταν ή ήταν πρόσφορα για την τέλεση μιας τέτοιας πράξης β) το ακίνητο μαζί με τα συστατικά ή τα παραρτήματά του, όπου φυλάσσονταν ή κρύβονταν εκρηκτικές ύλες ή εκρηκτικές βόμβες ή εργαλεία ή μηχανήματα προορισμένα για την κατασκευή τους, αν ο κύριος ή ο συγκύριος γνώριζε ή όφειλε να συμπεράνει ότι στο ακίνητο μεταφέρονταν, κατασκευάζονταν, κρύβονταν ή φύλασσονταν τέτοια αντικείμενα.

Άρθρο 3 παρ. 2 του σχεδίου νόμου

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις για την προστασία του πολίτη από αξιόποινες πράξεις εγκληματικών οργάνωσεων

Άρθρο 1

1. Το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 187
Εγκληματική οργάνωση

1. Με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών τιμωρείται όποιος συγκροτεί ή εντάσσεται ως μέλος σε δομημένη και με διαρκή δράση ομάδα από τρία ή περισσότερα πρόσωπα (οργάνωση) και επιδιώκει τη διάπραξη, σε βαθμό κακούργηματος, περισσότερων εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 207, 208, 216, 218, 264, 265, 268, 270, 272, 273, 275, 277, 279, 282, 283, 284, 290, 291, 295, 299, 306, 310, 311, 322, 323, 324, 327, 336, 338, 339, 340, 374, 375, 380, 385, 386, 386Α, 404, όπως επίσης εγκλημάτων που προβλέπονται στη νομοθεσία περί ναρκωτικών, όπλων, εκρηκτικών υλών και προστασίας από υλικά που εκπέμπουν επιβλαβείς για τον άνθρωπο ακτινοβολίες.

2. Όποιος με απειλή ή χρήση βίας κατά δικαστικών λειτουργών, ανακριτικών ή δικαστικών υπαλλήλων, μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και διερμηνέων ή με δωροδοκία των ίδιων προσώπων επιχειρεί να ματαιώσει την αποκάλυψη ή δίωξη και τιμωρία των πράξεων της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.

3. Όποιος, εκτός από τις περιπτώσεις της παραγράφου 1, ενώνεται με άλλον για να διαπράξει ορισμένο κακούργημα ή περισσότερα κακούργηματα που δεν καθορίστηκαν ακόμη ειδικά (συμμορία), τιμωρείται με φυλάκιση

τουλάχιστον έξι μηνών. Με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών τιμωρείται ο υπαίτιος, αν η κατά το προηγούμενο εδάφιο ένωση έγινε για τη διάπραξη ορισμένου πλημμελήματος που τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους ή περισσότερων πλημμελημάτων της ίδιας βαρύτητας που δεν καθορίστηκαν ακόμη ειδικά.

4. Η κατασκευή, προμήθεια ή κατοχή όπλων, εκρηκτικών υλών και χημικών ή βιολογικών υλικών ή υλικών που εκπέμπουν επιβλαβείς για τον άνθρωπο ακτινοβολίες προς εξυπηρέτηση των σκοπών της οργάνωσης της παραγράφου 1 ή της συμμορίας της παραγράφου 3, καθώς και η επιδίωξη οικονομικού ή άλλου υλικού οφέλους των μελών τους συνιστούν επιβαρυντική περίπτωση. Η μη τέλεση οποιουδήποτε από τα επιδιωκόμενα εγκλήματα των παραγράφων 1 και 3 συνιστά ελαφρυντική περίπτωση. Η απλή συνέργεια στα εγκλήματα της συγκρότησης ή συμμετοχής κατά την παράγραφο 1 ή της συμμορίας κατά την παράγραφο 3 δεν τιμωρείται.»

2. Στο στοιχείο α' του άρθρου 1 του ν. 2331/1995, όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 16 του άρθρου 2 του ν. 2479/1997, με την παράγραφο 1 του άρθρου 6 του ν. 2515/1997, με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου έκτου του ν. 2656/1998 και με το άρθρο ένατο του ν. 2803/2000, προστίθεται εδάφιο ακγ' που έχει ως εξής:

«ακγ') Τα προβλεπόμενα στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα».

Άρθρο 2

Μετά το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται άρθρο 187Α που έχει ως εξής:

«Άρθρο 187Α
Μέτρα επιεικειας

1. Αν κάποιος από τους υπαίτιους των πράξεων της συγκρότησης ή συμμετοχής σε οργάνωση ή της συμμορίας κατά τις παραγράφους 1 και 3 του άρθρου 187 καταστήσει δυνατή με αναγγελία στην αρχή την πρόληψη της διάπραξης ενός από τα σχεδιαζόμενα εγκλήματα ή με τον ίδιο τρόπο συμβάλει ουσιωδώς στην εξάλειψη της εγκληματικής οργάνωσης ή συμμορίας, απαλλάσσεται από την ποινή για τις πράξεις αυτές. Αν δεν έχει ακόμη ασκηθεί ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών με αιτιολογημένη διάταξη του απεχει από την άσκηση της ποινικής δίωξης και υποβάλλει τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, που έχει τα δικαιώματα του άρθρου 43 παράγραφος 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

2. Αν στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου έχει τελεσθεί κάποιο από τα επιδιωκόμενα εγκλήματα των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 187, το δικαστήριο επιβάλλει στον υπαίτιο ποινή ελαττωμένη κατά το άρθρο 83.

3. Για όποιον καταγγέλλει αξιόποινες πράξεις που τελέστηκαν από εγκληματική οργάνωση του άρθρου 187, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, αν η καταγγελία πιθανολογείται βάσιμη, μπορεί, ύστερα από έγκριση του εισαγγελέα εφετών, να απόσχει προσωρινά από την ποινική δίωξη για παραβάσεις του νόμου περί αλλοδαπών και περι εκδιδομένων με αμοιβή προσώπων μέχρι να εκδοθεί αμετακλήτη απόφαση για τις πράξεις που καταγγέθηκαν. Αν η καταγγελία αποδειχθεί βάσιμη, η αποχή από

την ποινική δίωξη γίνεται οριστική.

4. Η απέλαση αλλοδαπών που βρίσκονται παράνομα στη χώρα και καταγγέλλουν αξιόποινες πράξεις που τελέστηκαν από εγκληματική οργάνωση του άρθρου 187, μπορεί, με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών και έγκριση του εισαγγελέα εφετών, να αναστέλλεται μέχρι να εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση για τις πράξεις που καταγγέθηκαν. Όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή της απέλασης χορηγείται στους αλλοδαπούς άδεια παραμονής κατά παρέκκλιση από την ισχύουσα νομοθεσία περί αλλοδαπών.»

Άρθρο 3

1. Το άρθρο 272 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 272

Παραβάσεις σχετικές με τις εκρηκτικές ύλες

1. Όποιος κατασκευάζει, προμηθεύεται ή κατέχει εκρηκτικές ύλες ή εκρηκτικές βόμβες με σκοπό να τις χρησιμοποιήσει για να προξενήσει κοινό κίνδυνο σε ξένα πράγματα ή κίνδυνο για άνθρωπο ή να τις παραχωρήσει σε άλλον για τέτοια χρήση, τιμωρείται με κάθειρξη.

2. Όποιος κατασκευάζει, προμηθεύεται, παραδίδει, παραλαμβάνει, φυλάσσει, αποκρύπτει ή μεταφέρει εκρηκτικές ύλες ή εκρηκτικές βόμβες, για τις οποίες γνωρίζει ότι προορίζονται για την εγκληματική χρήση της παραγράφου 1, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος, ενώ γνωρίζει ότι κάποιος άλλος έχει σκοπό να κάνει εγκληματική χρήση εκρηκτικών υλών ή εκρηκτικών βομβών της παραγράφου 1, τον καθοδηγεί με οποιονδήποτε τρόπο για την κατασκευή, χρήση, προμήθεια, παράδοση, μεταφορά ή φύλαξη τους.»

2. Το άρθρο 272Α του Ποινικού Κώδικα, που προστέθηκε με το άρθρο 2 του ν.δ. 364/1969, καταργείται.

Άρθρο 4

Η παράγραφος 5 του άρθρου 111 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 12 του ν. 1897/1990, αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Τα κακουργήματα της πειρατείας, τα κακουργήματα κατά της ασφάλειας της σιδηροδρομικής ή υδάτινης συγκοινωνίας ή της αεροπλοΐας που προβλέπονται στον Ποινικό Κώδικα ή σε ειδικούς ποινικούς νόμους, τα κακουργήματα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα, καθώς και τα συναφή με αυτά πλημμελήματα και κακουργήματα, έστω και αν τα τελευταία τιμωρούνται βαρύτερα από τα ως άνω κύρια κακουργήματα.»

Άρθρο 5

Μετά το άρθρο 200 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται άρθρο 200Α ως εξής:

«Άρθρο 200 Α
Ανάλυση D.N.A.

1. Όταν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι ένα πρόσωπο

έχει διαπράξει κακούργημα με χρήση βίας ή έγκλημα που στρέφεται κατά της γενετήσιας ελευθερίας, το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο μπορεί να διατάξει ανάλυση του δεοξυρίβονουκλεϊκού οξέος (Deoxyribonucleic Acid -D.N.A.) προς το σκοπό της διαπίστωσης της ταυτότητας του δράστη του εγκλήματος αυτού. Η ανάλυση περιορίζεται αποκλειστικά στα δεδομένα που είναι απολύτως αναγκαία για τη διαπίστωση αυτή και διεξάγεται σε κρατικό ή πανεπιστημιακό εργαστήριο. Την ανάλυση του D.N.A. του κατηγορουμένου δικαιούται να ζητήσει ο ίδιος για να αποδείξει την αθωότητά του.

2. Αν η κατά την προηγούμενη παράγραφο ανάλυση αποβεί θετική, το πόρισμά της κοινοποιείται στο πρόσωπο από το οποίο προέρχεται το γενετικό υλικό, που έχει δικαίωμα να ζητήσει επανάληψη της ανάλυσης. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 204 έως 208. Αν η ανάλυση αποβεί αρνητική, το γενετικό υλικό και τα σχετικά δεδομένα καταστρέφονται αμέσως. Η καταστροφή διατάσσεται με βούλευμα του δικαστικού συμβουλίου που διέταξε την ανάλυση.

3. Όταν η ποινική δίκη περατωθεί αμετάκλητα, το συμβούλιο εφετών με βούλευμά του διατάσσει την καταστροφή του γενετικού υλικού που λήφθηκε κατά την παράγραφο 1 και των σχετικών δεδομένων, εκτός αν ο κατηγορούμενος έχει καταδικασθεί και το συμβούλιο κρίνει με ειδική αιτιολογία ότι η διατήρηση του γενετικού υλικού και των δεδομένων είναι αναγκαία για τη διαλεύκανση και άλλων αξιόποινων πράξεων που προβλέπονται στην παράγραφο 1.

4. Αν διατάχθηκε κατά τις προηγούμενες παραγράφους η καταστροφή του γενετικού υλικού, αυτή γίνεται με επιμέλεια του εισαγγελέα αμέσως μετά την κοινοποίηση του βουλεύματος σε αυτόν και πάντως μέσα στις επόμενες δέκα εργάσιμες ημέρες. Στην καταστροφή καλείται να παρευστεί με συνήγορο και τεχνικό σύμβουλο το πρόσωπο από το οποίο λήφθηκε το γενετικό υλικό».

Άρθρο 6

Μετά το άρθρο 253 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται άρθρο 253Α που έχει ως εξής:

«Άρθρο 253Α

Ανακριτικές πράξεις επί εγκληματικών οργανώσεων

1. Ειδικά για τις αξιόποινες πράξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα η έρευνα μπορεί να συμπεριλάβει και τη διενέργεια:

α) ανακριτικής διερεύνησης, όπως αυτή προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 25B του ν. 1729/1987 «Καταπολέμηση της διάδοσης των ναρκωτικών, προστασία των νέων και άλλες διατάξεις» όπως ισχύει, και στην παράγραφο 1 του άρθρου 5 του ν. 2713/1999 «Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων της Ελληνικής Αστυνομίας και άλλες διατάξεις», εφόσον η ανακριτική διερεύνηση περιορίζεται στις πράξεις που είναι απολύτως αναγκαίες για τη διακρίβωση εγκλημάτων, την τέλεση των οποίων τα μέλη της ένωσης είχαν προαποφασίσει.

β) ελεγχόμενων μεταφορών, όπως αυτές προβλέπονται στο άρθρο 38 του ν. 2145/1993 «Ρύθμιση θεμάτων εκτελέσεων ποινών επιταχύνσεως και εκσυγχρονισμού των διαδικασιών απονομής της δικαιοσύνης και άλλων θεμάτων», όπως ισχύει.

γ) άρσης του απορρήτου, όπως αυτή προβλέπεται στα

άρθρα 4 και 5 του ν. 2225/1994 «Για την προστασία της ελευθερίας της ανταπόκρισης και επικοινωνίας και άλλες διατάξεις».

δ) καταγραφής συμπεριφοράς ή άλλων γεγονότων εκτός κατοικίας με συσκευές ήχου ή εικόνας ή με άλλα ειδικά τεχνικά μέσα, όπως αυτή προβλέπεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 6 του ν. 2713/1999 «Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων της Ελληνικής Αστυνομίας και άλλες διατάξεις».

ε) συσχέτισης ή συνδυασμού δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, υπό τους ουσιαστικούς όρους και προϋποθέσεις του ν. 2472/1997 «Προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» και

στ) ελέγχου της κίνησης λογαριασμών σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, όπως αυτός προβλέπεται στο άρθρο 5 του ν. 2331/1995 «Πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες κ.λπ.».

2. Οι ανακριτικές πράξεις της προηγούμενης παραγράφου διεξάγονται μόνο:

α) αν προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ότι έχει τελεσθεί αξιόποινη πράξη των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα και

β) αν η εξάρθρωση της εγκληματικής οργάνωσης είναι διαφορετικά αδύνατη ή ουσιαστικά δυσχερής.

3. Για την έρευνα αυτή, καθώς και για το απολύτως αναγκαίο χρονικό διάστημα που απαιτείται για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού αποφαινεται με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμά του το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο μετά από πρόταση του εισαγγελέα. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις την έρευνα μπορεί να διατάξει ο εισαγγελέας ή ο ανακριτής. Στην περίπτωση αυτή ο εισαγγελέας ή ο ανακριτής είναι υποχρεωμένοι να εισάγουν το ζήτημα στο αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο μέσα σε προθεσμία τριών ημερών. Διαφορετικά η ισχύς της σχετικής διάταξης παύει αυτοδικαίως με τη λήξη της τριήμερης προθεσμίας.

4. Κάθε στοιχείο ή γνώση που αποκτήθηκε κατά τη διενέργεια των αναφερόμενων στην παράγραφο 1 ερευνών μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο για τους λόγους που όρισε το δικαστικό συμβούλιο. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται τα στοιχεία αυτά ή οι αποκτηθείσες γνώσεις να χρησιμοποιηθούν για τη βεβαίωση εγκλήματος, τη σύλληψη δράστών και την εξάρθρωση άλλης εγκληματικής οργάνωσης, εφόσον το δικαστικό συμβούλιο αποφανθεί ειδικώς περί αυτού.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και κατά τη διενέργεια των αντίστοιχων ερευνών που προβλέπονται σε ειδικούς ποινικούς νόμους των οποίων οι ρυθμίσεις εξακολουθούν να ισχύουν, εφόσον δεν έρχονται σε αντίθεση με τις διατάξεις του παρόντος.»

Άρθρο 7

Περάτωση ανάκρισης

Η περάτωση της κύριας ανάκρισης για τα κακούργηματα του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα κηρύσσεται από το συμβούλιο εφετών. Για το σκοπό αυτόν η οικογραφία διαβιβάζεται αμέσως μετά την τελευταία ανακριτική πράξη από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος, αν κρίνει ότι η ανάκριση δεν χρειάζεται συμπλήρωση, την εισάγει με πρότασή του στο συμβούλιο εφετών, που αποφαινεται αμετάκλητα ακόμη και για τα συναφή εγκλήματα, ανεξάρτητα από

τη βαρύτητά τους, έστω και αν για κάποιο από αυτά προβλέπεται διαφορετικός τρόπος περάτωσης της ανάκρισης.

Άρθρο 8

Ευθύνη νομικών προσώπων και επιχειρήσεων

1. Αν κάποια από τις αξιόποινες πράξεις των άρθρων 1 και 2 του ν. 2331/1995 προσπορίσει άμεσο περιουσιακό όφελος σε νομικό πρόσωπο ή επιχείρηση και εφόσον ένα ή περισσότερα από τα πρόσωπα που ασκούν τη διοίκησή τους ή διαχειρίζονται υποθέσεις τους γνώριζε ότι το όφελος προέρχεται από τέτοια πράξη, επιβάλλονται στο νομικό πρόσωπο ή την επιχείρηση οι ακόλουθες κυρώσεις, σωρευτικά ή διαζευκτικά, με κοινή απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής του άρθρου 7 του ν. 2331/1995:

α) Διοικητικό πρόστιμο ίσο με το τριπλάσιο έως το δεκαπλάσιο του οφέλους.

β) Οριστική ή προσωρινή για χρονικό διάστημα από ένα μήνα έως δύο έτη αφαίρεση της άδειας λειτουργίας της επιχείρησης ή, αν τέτοια άδεια δεν προβλέπεται από το νόμο, απαγόρευση της άσκησης της επιχειρηματικής της δραστηριότητας.

γ) Οριστικός ή προσωρινός για το ίδιο χρονικό διάστημα αποκλεισμός της από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις.

Σε περίπτωση που το ακριβές ύψος του οφέλους για οποιονδήποτε λόγο δεν μπορεί να υπολογισθεί, επιβάλλεται πρόστιμο από δέκα εκατομμύρια (10.000.000) έως ένα δισεκατομμύριο (1.000.000.000) δραχμές. Τα ποσά αυτά μπορεί να αναπροσαρμόζονται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης.

2. Εφόσον τα κατά την προηγούμενη παράγραφο πρόσωπα αγνοούσαν από αμέλεια την προέλευση του οφέλους, επιβάλλονται υπό τις αυτές κατά τα λοιπά προϋποθέσεις, σωρευτικά ή διαζευκτικά, διοικητικό πρόστιμο ίσο έως διπλάσιο του οφέλους ή προσωρινός αποκλεισμός έως έξι μήνες από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις.

Άρθρο 9

Προστασία μαρτύρων

1. Κατά την ποινική διαδικασία για κακουργήματα που αναφέρονται στο άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα μπορεί να λαμβάνονται μέτρα για την αποτελεσματική προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό των ουσιαστών μαρτύρων που εξετάζονται.

2. Μέτρα προστασίας είναι η φύλαξη με κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό της αστυνομίας, η κατάθεση με χρήση ηλεκτρονικών μέσων μετάδοσής της, η μη αναγραφή στην έκθεση εξέτασης του ονόματος, του τόπου γεννησης, κατοικίας και εργασίας, του επαγγέλματος και της ηλικίας, που διατάσσονται με αιτιολογημένη διάταξη του αρμόδιου εισαγγελέα πλημμελειοδικών, η μεταβολή των στοιχείων ταυτότητας, καθώς και η κατ'εξαιρέση μετάθεση ή μετάταξη ή απόσπαση για αόριστο χρονικό διάστημα, με δυνατότητα ανάκλησής της, των δημοσίων υπαλλήλων, που αποφασίζονται από τους αρμόδιους Υπουργούς. Τα μέτρα προστασίας λαμβάνονται

με τη σύμφωνη γνώμη του μάρτυρα, δεν περιορίζουν την ατομική ελευθερία του πέρα από το αναγκαίο για την ασφάλειά του μέτρο και διακόπτονται αν ο μάρτυρας το ζητήσει εγγράφως ή δεν συνεργάζεται για την επιτυχία τους.

3. Κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο, ο μάρτυρας του οποίου δεν αποκαλύφθηκαν τα στοιχεία ταυτότητας, καλείται με το όνομα που αναφέρεται στην έκθεση εξέτασής του, εκτός αν ζητηθεί από τον εισαγγελέα ή από ένα διάδικο η αποκάλυψη του πραγματικού ονόματος, οπότε το δικαστήριο διατάσσει την αποκάλυψη. Την αποκάλυψη μπορεί να διατάξει το δικαστήριο και αυτεπαγγέλτως. Σε κάθε περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να διατάξει όσα ορίζονται στο άρθρο 354 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Αν δεν αποκαλύφθηκαν τα στοιχεία ταυτότητας του μάρτυρα, μόνη η κατάθεσή του δεν είναι αρκετή για την καταδίκη του κατηγορουμένου.

Άρθρο 10

Προστασία άλλων προσώπων

1. Με διάταξη του αρμόδιου εισαγγελέα εφετών μέτρα φύλαξης διατάσσονται για τον εισαγγελέα, τον ανακριτή και τους δικαστές της υπόθεσης, όταν πρόκειται για κακουργήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 9 του παρόντος. Κατά την εκδίκαση των κακουργημάτων αυτών η ψήφος των δικαστών είναι μυστική.

2. Με διάταξη του αρμόδιου εισαγγελέα πλημμελειοδικών μέτρα προστασίας για την αποτροπή κινδύνου εκδίκησης λαμβάνονται για τους κρατούμενους που προβαίνουν σε σημαντικές ως προς τη δράση εγκληματικής οργάνωσης αποκάλυψεις. Τέτοια μέτρα είναι ιδίως η κράτησή τους χωριστά από άλλους κρατούμενους, η μεταφορά τους με χωριστό όχημα και ασφαλή συνοδεία και η φύλαξή τους κατά τη διάρκεια των αδειών τους.

Άρθρο 11

Προανακριτικό έργο σε υποθέσεις ναρκωτικών

1. Η προανάκριση και η προκαταρκτική εξέταση που ενεργείται από τις Υπηρεσίες Δίωξης Ναρκωτικών της Διεύθυνσης Ασφάλειας των Γενικών Αστυνομικών Διευθύνσεων Αττικής και Θεσσαλονίκης τελεί, με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 33, 34 και 35 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, υπό την εποπτεία και καθοδήγηση του Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών και Θεσσαλονίκης αντίστοιχα, η οποία ασκείται από έναν εκ των υφισταμένων του εισαγγελέων ή αντεισαγγελέων εφετών, που ορίζεται από αυτόν.

2. Ο ανωτέρω εισαγγελικός λειτουργός ενημερώνεται για όλες τις πληροφορίες και καταγγελίες που περιέρχονται στις υπηρεσίες της προηγούμενης παραγράφου και αφορούν τη διάπραξη εγκλημάτων, τα οποία προβλέπονται στη νομοθεσία περί ναρκωτικών, δυνάμενος πέρα από τα προαναφερόμενα καθήκοντά του να παραγγέλλει ή να ενεργεί ο ίδιος, κατά την κρίση του, προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση για τα παραπάνω εγκλήματα. Στις περιπτώσεις αυτές η σχηματιζόμενη δικογραφία διαβιβάζεται μετά την περάτωσή της στον αρμόδιο για την ποινική δίωξη εισαγγελέα.

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 30 Απριλίου 2001

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Β. Παπανδρέου

Γ. Παπαντωνίου

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Μ. Σταθόπουλος

Μ Χρυσοχοϊδης

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις για την προστασία του πολίτη από αξιόποινες πράξεις εγκληματικών οργανώσεων»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλούνται επί του Κρατικού Προϋπολογισμού τα κατώτερω οικονομικά αποτελέσματα:

1. Δαπάνη μικρού ύψους από τη διενέργεια σε κρατικό ή πανεπιστημιακό εργαστήριο αναλύσεων του D.N.A. για τη διερεύνηση κακουργημάτων, που στρέφονται κατά της γενετικής ελευθερίας. (άρθρο 5)

Η ανωτέρω δαπάνη θα αντιμετωπισθεί από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού των Υπουργείων Δικαιοσύνης ή Δημοσίας Τάξης, κατά περίπτωση.

2. Ενδεχόμενη δαπάνη από τυχόν μεταθέσεις ή μετατάξεις δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίες διενεργούνται στα πλαίσια της προστασίας, που παρέχεται κατά την ποινική διαδικασία για κακουργήματα του άρθρου 187 του Π.Κ.. (άρθρο 9)

Η ανωτέρω δαπάνη θα αντιμετωπισθεί από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού των οικείων Υπουργείων.

3. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων από την κατάργηση των χρηματικών ποινών που επιβάλλονται σήμερα στους παραβάτες των περί εκρηκτικών υλών διατάξεων. (άρθρο 3 παρ. 1)

Η ανωτέρω απώλεια εσόδων αναπληρώνεται από την αναμενόμενη αύξηση των εσόδων, που θα προκύψει κατά την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 1 παραγράφοι 1 και 2 και του άρθρου 3 του νομοσχεδίου.

Αθήνα, 7 Μαΐου 2001

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Γ. Παπαντωνίου

Μ. Σταθόπουλος

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και άλλες διατάξεις για την προστασία του πολίτη από αξιόποινες πράξεις εγκληματικών οργανώσεων»

Με τις διατάξεις του υπόψη νομοσχεδίου τροποποιούνται διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος.

Ειδικότερα μεταξύ άλλων προβλέπονται τα ακόλουθα:

1. α. Τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα (Π.Κ.) και ορίζονται τα εξής:

i) Καθορίζονται οι ποινές (κάθειρξη έως δέκα ετών και φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών), που επιβάλλονται στους υπαιτίους πράξεων, οι οποίες δεν συνιστούν απλή συνέργεια για τη: i) συγκρότηση ή ένταξη σε εγκληματική οργάνωση (δομημένη και με διαρκή δράση ομάδα, αποτελούμενη από τρία ή περισσότερα άτομα) και ii) επιδίωξη της διάπραξης συγκεκριμένων εγκλημάτων, που τιμωρούνται σε βαθμό κακουργήματος ή πλημμελήματος, αντίστοιχα.

ii) Προβλέπεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους για την τιμωρία πράξεων (απειλή, χρήση βίας, δωροδοκία) που ματαιώνουν την αποκάλυψη ή δίωξη και τιμωρία των αναφερόμενων στην παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου εγκλημάτων.

iii) Αποποινοικοποιείται το έγκλημα της «σύστασης» και αυξάνεται σε τρεις μήνες η ποινή φυλάκισης που επιβάλλεται στους υπαιτίους, για το έγκλημα της συμμορίας, το οποίο αποσκοπεί στη διάπραξη ενός εκ των οριζόμενων πλημμελημάτων.

β. Επεκτείνεται και στο οργανωμένο έγκλημα (παράγραφοι 1 και 2 του ανωτέρω άρθρου του Π.Κ.) η εφαρμογή των διατάξεων του πρώτου κεφαλαίου του ν.2331/1995, που αναφέρονται στην πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης παράνομων εσόδων. (άρθρο 1)

2. Συμπληρώνονται οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα με την προσθήκη άρθρου 187Α', που ορίζει τα εξής:

α. Απαλλάσσεται από την επιβολή ποινής όποιος από τους υπαιτίους των πράξεων συγκρότησης ή συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση, καταστήσει δυνατή, με αναγγελία στην αρμόδια αρχή, την πρόληψη της διάπραξης ενός από τα σχεδιαζόμενα εγκλήματα ή συμβάλλει ουσιαστικά στην εξάρθρωση της εγκληματικής οργάνωσης ή συμμορίας. Αν όμως έχει τελεστεί κάποια από τις επιδιωκόμενες εγκληματικές πράξεις, επιβάλλεται στον υπαίτιο μειωμένη ποινή.

Τέλος στην περίπτωση που δεν έχει ασκηθεί ακόμα ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών απέχει από την άσκηση της δίωξης.

β. Παρέχεται η δυνατότητα στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών να απόσχει προσωρινά από την ποινική δίωξη για παραβάσεις του νόμου περί αλλοδαπών και περί εκδιδόμενων με αμοιβή προσώπων, για όποιους καταγγέλ-

λουν αξιόποινες πράξεις που τελέστηκαν από εγκληματική οργάνωση του άρθρου 187 του Π.Κ. Η αποχή από την ποινική δίωξη γίνεται οριστική εάν η καταγγελία αποδειχθεί βάσιμη.

Μπορεί επίσης να αναστέλλεται η απέλαση αλλοδαπών, που βρίσκονται παράνομα στη χώρα, και καταγγέλλουν τις ανωτέρω πράξεις. Στους αλλοδαπούς αυτούς χορηγείται άδεια παραμονής για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η αναστολή της απέλασης, κατά παρέκκλιση των ισχυουσών περί αλλοδαπών διατάξεων. (άρθρο 2)

3. α. Τροποούνται οι διατάξεις του άρθρου 272 του Π.Κ., κατά το μέρος που αυτές αναφέρονται στις ποινές οι οποίες επιβάλλονται στους παραβάτες των περί εκρηκτικών υλών διατάξεων. Ειδικότερα καταργούνται οι προβλεπόμενες σήμερα χρηματικές ποινές, ενώ μειώνονται οι επιβαλλόμενες ποινές κάθειρξης.

β. Καταργούνται οι διατάξεις του άρθρου 272Α' του Π.Κ., με τις οποίες επιβάλλεται η δήμευση: α) των αντικειμένων και μεταφορικών μέσων που χρησίμευσαν ή προορίζονταν για την τέλεση αξιόποινων πράξεων των άρθρων 270 και 272 του Π.Κ., περί εκρήξεων και παραβάσεων σχετικών με τις εκρηκτικές ύλες και β) των ακινήτων, όπου φυλάσσονται εκρηκτικές ύλες κ.λπ. (άρθρο 3)

4. Τροποποιούνται και συμπληρώνονται οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και ορίζεται ότι:

α. Στη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου Εφετών περιλαμβάνονται και τα κακούργηματα που προβλέπονται στο άρθρο 187 του Π.Κ. (άρθρο 4) περί εγκληματικής οργάνωσης.

β. i) Το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο μπορεί να διατάξει ανάλυση του δεοξυριβονουκλεϊκού οξέως (D.N.A.) προσώπου, για το οποίο υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι έχει διαπράξει κακούργημα, με χρήση βίας ή εγκλημα που στρέφεται κατά της γενετήσιας ελευθερίας, προς το σκοπό της διαπίστωσης της προέλευσης γενετικού υλικού από το πρόσωπο αυτό.

Την ανάλυση του D.N.A., που διενεργείται σε κρατικό ή πανεπιστημιακό εργαστήριο, μπορεί να ζητήσει και ο ίδιος ο κατηγορούμενος, προκειμένου να αποδείξει την αθωότητά του.

ii) Καθορίζεται η διαδικασία που ακολουθείται στην περίπτωση που η εν λόγω ανάλυση αποβεί θετική.

iii) Το γενετικό υλικό και τα σχετικά δεδομένα καταστρέφονται στην περίπτωση κατά την οποία η ανάλυση αποβαίνει αρνητική. Επίσης καταστρέφονται και όταν η ποινική δίκη περαιώνεται αμετάκλητα, εκτός και αν η διατήρηση των ανωτέρω κρίνεται αναγκαία για τη διαλεύκανση και άλλων αξιόποινων πράξεων. (άρθρο 5)

5. α. Καθορίζονται: i) οι ανακριτικές πράξεις που μπορεί να διενεργούνται στα πλαίσια της έρευνας των αξιόποινων πράξεων των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 187 του Π.Κ. (περί εγκληματικής οργάνωσης) και ii) οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για τη διεξαγωγή της ανωτέρω έρευνας, για την οποία αποφαινεται με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμά του το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο.

β. Ορίζεται ότι τα στοιχεία ή οι γνώσεις που αποκτώνται κατά τη διενέργεια της προαναφερομένης έρευνας, χρησιμοποιούνται, πλην της οριζόμενης εξαιρέσεως, αποκλειστικά και μόνο για τους λόγους που ορίστηκαν από το δικαστικό συμβούλιο. (άρθρο 6)

6. Προβλέπεται ότι η περάτωση της κύριας ανάκρισης για τα ανωτέρω κακούργηματα κηρύσσεται από το συμβούλιο εφετών κατά την οριζόμενη διαδικασία.

(άρθρο 7)

7. Καθορίζονται οι διοικητικές κυρώσεις, οι οποίες επιβάλλονται σωρευτικά ή διαζευκτικά, με κ.υ.α., στο νομικό πρόσωπο ή στην επιχείρηση που προσπορίζεται άμεσο περιουσιακό όφελος από κάποια εκ των αξιόποινων πράξεων των άρθρων 1 και 2 του ν.2331/1995 και εφόσον κάποιο από τα πρόσωπα που ασκούν διοίκηση ή διαχείριση των υποθέσεων των φορέων αυτών, γνώριζε ότι το εν λόγω όφελος προέρχεται από τις πράξεις αυτές. Ειδικότερα επιβάλλονται:

α) Διοικητικό πρόστιμο (σο με το τριπλάσιο έως το δεκαπλάσιο του οφέλους.

β) Οριστική ή προσωρινή αφαίρεση της άδειας λειτουργίας της επιχείρησης για χρονικό διάστημα από ένα μήνα έως δύο έτη ή, αν τέτοια άδεια δεν προβλέπεται από το νόμο, απαγόρευση της άσκησης της επιχειρηματικής της δραστηριότητας.

γ) Οριστικός ή προσωρινός αποκλεισμός της επιχείρησης από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις, για το ίδιο χρονικό διάστημα.

Στην περίπτωση που το ύψος του οφέλους για οποιονδήποτε λόγο δεν μπορεί να υπολογισθεί, επιβάλλεται πρόστιμο από δέκα εκατομμύρια (10.000.000) έως ένα δισεκατομμύριο (1.000.000.000) δραχμές. Τα ποσά αυτά μπορεί να αναπροσαρμόζονται με κ.υ.α..

Τέλος, όταν τα προαναφερόμενα πρόσωπα αγνοούν από αμέλεια την προέλευση του οφέλους, επιβάλλονται, κατά τα ανωτέρω, διοικητικό πρόστιμο (σο μέχρι το διπλάσιο του οφέλους ή προσωρινός αποκλεισμός έως έξι μήνες από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις. (άρθρο 8)

8. α. Παρέχεται η δυνατότητα λήψης των οριζόμενων μέτρων, για την αποτελεσματική προστασία των ουσιαστών μαρτύρων, που εξετάζονται κατά την ποινική διαδικασία για τα κακούργηματα του άρθρου 187 του Π.Κ., από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό. Στα μέτρα αυτά περιλαμβάνεται και η κατ' εξαίρεση μετάθεση ή μετάταξη δημοσίων υπαλλήλων.

β. Μέτρα προστασίας - φύλαξης λαμβάνονται επίσης και για τους:

i) εισαγγελείς, ανακριτές και δικαστές των σχετικών υποθέσεων,

ii) κρατούμενους, που προβαίνουν σε σημαντικές αποκαλύψεις σχετικά με τη δράση εγκληματικής οργάνωσης. (άρθρα 9 και 10)

9. Η εποπτεία και η καθοδήγηση της προανάκρισης και της προκαταρκτικής εξέτασης, που ενεργούνται από τις Υπηρεσίες Δίωξης Ναρκωτικών των Διευθύνσεων Ασφάλειας των Γενικών Αστυνομικών Διευθύνσεων Αττικής και Θεσσαλονίκης, ανατίθεται στον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών και Θεσσαλονίκης, αντίστοιχα. (άρθρο 11)

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται επί του Κρατικού Προϋπολογισμού τα κατωτέρω οικονομικά αποτελέσματα:

1. Δαπάνη μικρού ύψους από τη διενέργεια σε κρατικό ή πανεπιστημιακό εργαστήριο αναλύσεων του D.N.A. για τη διερεύνηση κακούργημάτων που στρέφονται κατά της

γενετήσιας ελευθερίας.

(άρθρο 5)

2. Ενδεχόμενη δαπάνη από τυχόν μεταθέσεις ή μετατάξεις δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίες διενεργούνται στα πλαίσια της προστασίας που παρέχεται κατά την ποινική διαδικασία για κακουργήματα του άρθρου 187 του Π.Κ.. (άρθρο 9)

3. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων από την κατάργηση των χρηματικών ποινών που επιβάλλονται σήμερα στους παραβάτες των περί εκρηκτικών υλών διατάξεων. (άρθρο 3 παρ. 1)

4. Ενδεχόμενη μείωση της δημόσιας περιουσίας από την κατάργηση του άρθρου 272Α του Π.Κ.. (άρθρο 3 παρ.2)

5. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από:

i) Τυχόν επιβολή και αναπροσαρμογή των επιβαλλόμενων διοικητικών προστίμων σε νομικά πρόσωπα ή επιχειρήσεις, που προσπορίζονται περιουσιακά οφέλη από τις αξιόποινες πράξεις των άρθρων 1 και 2 του ν.2331/1995. (άρθρο 8)

ii) Τη μετατροπή σε χρηματικές των ποινών φυλάκισης, που επιβάλλονται για εγκλήματα των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 187 του Π.Κ., τα οποία τιμωρούνται σε βαθμό πλημμελήματος και την αύξηση των προβλεπόμενων στην παράγραφο 3 του αυτού άρθρου ποινών φυλάκισης. (άρθρο 1 παρ. 1 και 2)

6. Ενδεχόμενη αύξηση της δημόσιας περιουσίας από τυχόν κατασχезη ή δήμευση περιουσίας, που αποτελεί προϊόν εγκληματικής δραστηριότητας των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 187 του Π.Κ.. (άρθρο 1 παρ.2)

Αθήνα, 7 Μαΐου 2001

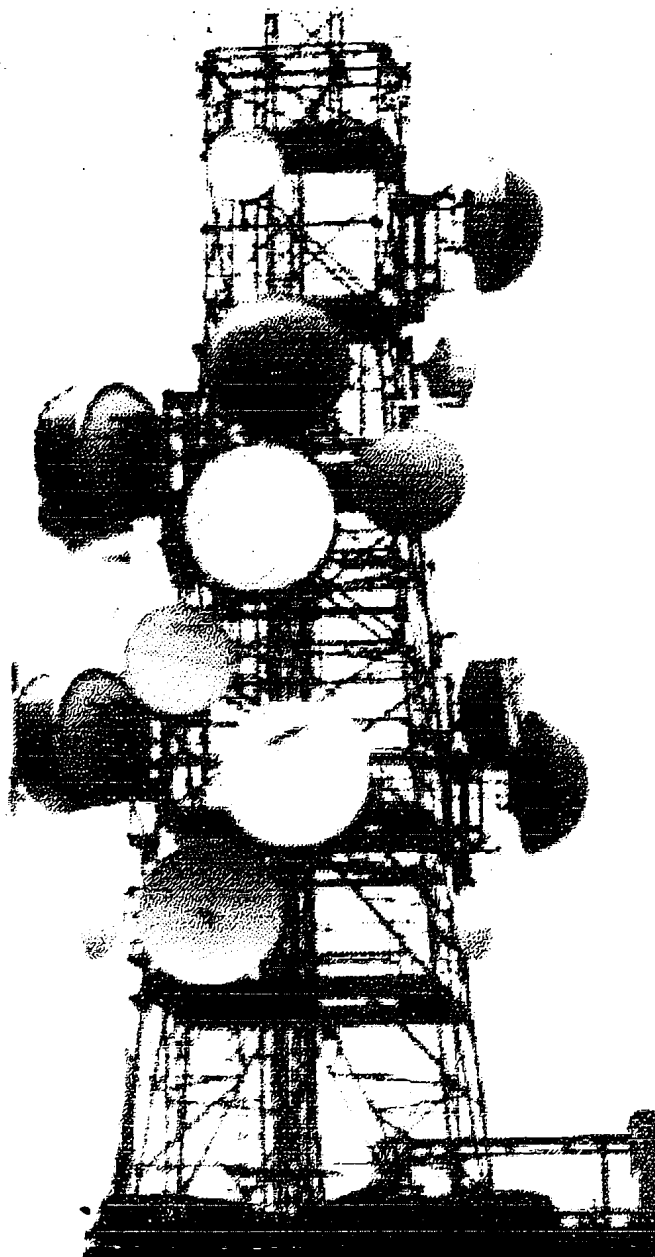
Ο Γενικός Διευθυντής

Αθανάσιος Σάγος

**Μην ανησυχείτε, πάντως.
Σκεφτείτε ότι στην Ελλάδα δεν έχουν
ακόμη σοβαρέψει τα πράγματα.**

**Έτσι, λοιπόν,
οι πρώτοι που θα την πληρώσουν
θα είναι εκείνοι που βρίσκονται εδώ,
αλλά προέρχονται από χώρες
όπου η κατάσταση έχει φτάσει
στο απροχώρητο :
π.χ. Τουρκία, Παλαιστίνη, Βαλκάνια...**

★★★★★★★★★★★★

Η φωτογραφία, στο φόντο της σελίδας 1, δείχνει τις εγκαταστάσεις παρακολούθησης της National Security Agency (Εθνικής Υπηρεσίας Ασφαλείας) των ΗΠΑ, στο Sugar Grove, κατά την δεκαετία του 1960. Σήμερα, τα πράγματα έχουν βελτιωθεί (για τους τρομοκράτες), όπως αποδεικνύεται από τον σταθμό παρακολούθησης του ΗΠΑτζήδικου Echelon, στο Aibling της Γερμανίας (φωτογραφία κάτω)

